

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

2012., VIII. évfolyam, 2. szám

Induljunk el!

Zarándoklatok egyházmegyénkben 10–13.

Melkizedek rendje szerint

Pappszentelés, diakónusszentelés 6–9.

Fókuszban a női méltóság

2–5.

A NŐI MÉLTÓSÁGOT NEM A JOG ADJA

Mária a megváltás művének megvalósításában társa a Teremtőnek. Isten kiválasztja, kegyelmeivel elhalmozza, hogy közreműködésével elkezdődjön a megváltás műve. Szűz Mária egész lényével az Isten szeretetét éli és viszi a világba. Jézusnak a kereszten történt rendelkezése folytán Mária valójában minden ember anyja. Mindenben példaképünk: ő szűz, jegyes, házas, édesanya, özvegy; még az elváltak sorsába is belekóstolt. Mikortól visszajött Erzsébettől, és látta József kutató tekintetét, szótlanágát, megérezte, hogy jegyese el akar válni. Látta rajta, hogy csak a mikénten töpreng, Mária, ha csak órákra is, de átélte az elváltak sorsát. Úgy gondolom, hogy nagyon, de nagyon fontos, hogy most, amikor a Szűz Anyáról elmélkedünk, egy kicsit a női méltóságot a helyére tegyük.

A női méltóság nem attól függ, hogy mennyi joga van a nőnek, mert kétezer évvel ezelőtt jóformán semmi joga nem volt. A nőt a tizenkét éves korú gyerekekkel és a rabszolgával tartották egyenértékűnek, akiknek még a tanúságát sem fogadták el a bíróságon, akik nem perelhették férjüket házasságtörés miatt. A nő méltósága mégis helyén volt, és nem a jog adta meg. Inkább arra kell rácsodálkoznunk, hogy a Szűz Anya az Istentől jövő hírre, az Isten

akarataira igent mond, és ilyen értelemben a nő méltósága a helyére kerül, mert mint nő, mint leendő édesanya elfogadja hivatását.

A TEREMTÉS FOLYTATÓDIK

A mai társadalomból, bár jóval több joga van a nőnek, mint kétezer évvel ezelőtt, a női méltóság az, ami hiányzik. A nőkről, az Istennek elsősorban nem az volt az elképzelése, hogy gyárigazgatók, üzemvezetők legyenek, hanem édesanyák. És a teremtés művében, amely most is folytatódik, munkatársai legyenek az Istennek. Ilyen értelemben a teremtés nem fejeződött be, a teremtés most is folytatódik.

Igent mondani az Isten akarataira úgy, ahogyan azt tette a Szűz Anya. Mit tesz ő valójában, mit akar? „Íme, az Úr, szolgáló leánya vagyok, törtéjék velem a te szavaid szerint.” Pont. És ezzel igent mondott mindenre: öröme, nehézségre, keresztre, mindenre. Ezzel mindent megtapasztalt, azt is, hogy milyen nehéz dolog az, amikor egy anya a gyermekét temeti.

A női méltósága, hogy önmaga lehessen, és Krisztussal találkozzon, neki engedelmeskedjen: a Krisztussal való szeretetteljes találkozás ez. Ez olyan jól hangzó szövegnek tűnik, olyan protokollbeszéd, igaz? A Szűz Anya nagyságát, méltóságát az Istennek való elköteleződésből nyeri, mert sem-

mit nem akar tenni, csak szolgálni Istent. Azáltal lett a legnagyobb, hogy igent mondott Istenre, az Isten akarataira.

ISTENNEK VAN TERVE RÓLUNK

A mai, fogyasztói társadalom „bátorító felszólítása”: valósítsd meg önmagad! Ez olyan, mint mikor egy tervrajzot odaadok egy építésznek, és azt mondom neki, hogy építsd meg ezt. Amikor pedig megyek átvenni a lakást, nem azt kapom, amit elképzelttem. Azért, mert az építész megvalósította önmagát. Ő az alapján a terv alapján dolgozott, amit ő gondolt el. Így van ez a Jóistennel is.

Az Istennek van egy elképzelése, azt elém tárja, és akkor az a kérdés, hogy mi a magunk elképzelése szerint akarunk együttműködni az Istennel, vagy az ő terve szerint. Sokszor az imádságunkban, ha őszinték vagyunk, és egy kicsit megfigyeljük az imáinkat, akkor könnyen szembesülhetünk azzal, hogy elsoroljuk a mi egyéni kéréseinket, és közben félretesszük, amit Isten elvár tőlünk, vagy egyáltalán nem akarjuk megismerni. Sokszor nem is tesszük imádságunk, kéréseink tárgyává, hogy Uram, mit akarsz te velem? Mi a te elképzelésed? A Szűz Anya nem alkudozott, hanem csak egyet kért Istentől: „Legyen a te akaratod szerint.”

Keresztes László plébános – Kótaj

„Amikor virágokkal átfont keresztet látok, azt gondolom: íme a nő életének kifejezője a rózsákkal fedett kereszt. A nő élete, hivatása: nem rózsza egészen, de nem is kereszt csupán. Együtt mind a kettő. Ennyit jelent: élni másokért, a mások boldogságában keresni a magáét a lemondások útján.”

Mindszenty bíboros

ÉLETÉT ADTA GYERMEKÉÉRT

1962. április 20-án egy fiatal olasz orvosnő, három gyermekes anya ezzel a mondattal lépett be a kórház szülészeti osztályára: „Nővér, eljöttem. Most meg kell halnom.”

Gianna Beretta Molla, aki 39 éves korában feláldozta életét születendő gyermekéért, és akit az egyház e hősi tettéért szentté avatott, olyan nő volt, mint korának bármely normális asszonya. Szerette férjét, gyermekeit és a hivatását. Szerette az életet, és tudott örülni mindazoknak a kis és nagy dolgoknak, melyekkel az Isten itt a földön is elhalmoz bennünket. Szép volt, kedves, intelligens és életvidám. Modern volt és elegáns, de teljesen természetes. Autót vezetett, szerette a hegyeket, a virágokat, és jól síelt. Zongorázott, festett, színházba járt. Olyan volt, mint sok más nő - de valamivel

több: nagyon vallásos, és kimondhatatlanul hitt a Gondviselésben. Életének és örömeinek titka Isten iránti mély szeretete volt.

Egy Mária-ünnepen, 1954. december 8-án találkozott Pietro Molla mérnökkel, akivel megvalósíthatta közös álmukat: minden vágyuk egy keresztény család alapítása volt. Sorra születtek a gyermekek: egy fiú és két kislány. Gianna boldogan várta negyedik gyermekét, de a 8. héten az anyaméh mellett daganatot észleltek. Az orvosok abortuszt javasoltak. Ő azonban a számára legveszélyesebb megoldást választotta: azt kérte, hogy csak a tumort távolítsák el. Mint orvos, tisztában volt vele, hogy ez mekkora rizikóval jár, de nem riadt vissza az áldozattól. Ezzel a pillanattal kezdődik életének az a küzdelmes szakasza, a remény és kétségek közötti vergődés időszaka, amely életáldozatával ér véget.

ELÉRKEZETT AZ IDŐ

Ne gondoljuk, hogy Gianna számára könnyű volt meghozni ezt a hősiest döntést. Egyedül férje látta rajta a belső feszültséget, de nyugodtnak és fegyelmezettnak tűnt, imádkozott és elmélkedett. Nagycsütörtökön barátainól így búcsúzott: „Kórházba megyek, de nem vagyok biztos benne, hogy újból hazajövök. A szülés nehéz lesz, csak egyikünket tudják megmenteni. Azt akarom, hogy a gyermekem éljen! Imádkozzatok sokat értem, félek! Imádkozzatok, hogy jól töltssem be Isten akaratát!”

Nagypénteken Pietro elkíséri feleségét a kórházba. Gianna derűs, nem mutat semmi aggodalmat, de tudja, hogy elérkezett egy szenvedéssel teli út végére, keresztútjának utolsó állomásához. Férjének megismételte akaratát, és azt kívánta, hogy ez le-

gyen az ő akarata is, hogy így örökre egyik maradjanak: „Ha megkérdezik, hogy a két élet közül melyiket mentsék meg, ne feledd, Pietro, első a gyermek.”

Nagyszombaton 11 órakor császármetszéssel egészséges kislány született, aki az apa kívánságára kettős nevet kapott: Gianna-Emanuela - édesanyja áldozatának emlékére és a közöttünk élő Isten jelképeként. Gianna nagyon megviselt volt, hosszan, szótlánul nézte a kisbabát. Kimondhatatlan szeretettel ölelte magához, gyöngéden simogatta anélkül, hogy egy szót szólott volna.

Néhány órával később szörnyű fájdalmak között fellépett az előre sejtett komplikáció: fertőzőes hashártyagyulladás. Gianna kínzó fájdalmában édesanyját szólítja, gyermekei nevét suttogja. Kéri az Ol-társiszsentséget. Gyakran zsebkendőt szorít a fogai közé, hogy ne ordítson. Kómába esik, majd magához tér és szeretettől átítatott szavakat mond férjének.

Húsvétvasárnap a harangok zúgása és Gianna haláltusája sajátos ellentétet alkot. Vagy mégsem? Az Élet felé haladó Gianna tudta, hogy Isten elfogadta készségét az életáldozatra. Íme, rajta teljesedett be az, amit egykor ifjúsági vezetőként mondott társnőinek: „Ha hivatásunkért harcolva kellene meghalunk, ez lenne életünk legszébb pillanata.”

AZ ANYASÁG A VILÁG LEGNAGYOBB CSODÁJA

Húsvét utáni szombaton, április 28-án távozott az örök életbe. Halála tragi-

kus volt, fájdalmas úrt hagyott maga után, mégis valami csöndes ragyogás vette körül. Az isteni Gondviselés Gianna életét és halálát sok ember számára akarta áldássá tenni. Pietro Molla életébe akkor világított be

az első fénysugár, amikor azt tapasztalta, hogy felesége élete és példája egyre nagyobb köröket ír. Kezdte megsejteni, hogy Gianna talán sokkal átfogóbb küldetést kapott Istentől, mint ami egy családanya esetében elképzelhető. Áldozatával azt bizonyítja, hogy az anyaság a világ legnagyobb csodája – és mindezt egy olyan korban, amikor sokan kétségbe vonják, hogy az emberi élet, különösen pedig a védtelen magzat élete szent. 1993-ban így nyilatkozott: „Nem voltam tudatában annak, hogy egy szent közelében élek. A feleségem végtelenül bízott

a Gondviselésben, és olyan asszony volt, akit eltöltött az élni akarás öröme. Sok év után meghajlok a Gondviselés tervei előtt és lassan, apránként megpróbálom elviselni a nagy fájdalmamat. Egyik imakönyvében találtam egy képet, amire ő maga írta: „Uram, ne engedd, hogy a láng, amit a lelkemben gyújtottál, valaha is kialudjon”. És ezt a fényt látom most szétáradni áldásként mindazokra, akik ismerték és szerették, sokakra, akik kérik őt, és hisznek az ő Isten-nél való közbenjárásában.

A BÁTOR ANYÁK PÉLDAKÉPE

2004. május 16-án Rómában II. János Pál pápa szentté avatta boldog Gianna Beretta Mollát, férje, valamint gyermekei jelenlétében. Egyedülálló esemény ez az egyház történetében! A pápa a következőket mondta beszédében: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért (Jn 15,13). Amikor ma ezt az asszonyt a keresztény tökéletesség példaképeként állítjuk, ezzel tiszteletünket fejezzük ki az összes bátor anya iránt, akik vonakodás nélkül családjuknak szentelik magukat... A haladás és modernség nevében az olyan értékeket, mint a hűség, a szüzesség és az áldozat, manapság elavultnak, túlhaladottnak mutatják be, mégis ezekkel az értékekkel keresztény feleségek és anyák egész sora tüntette ki magát és teszi ezt továbbra is.”

Szent Gianna Beretta Molla, könyörögj értünk!

Lukács Krisztina

HÁLA NEKED, NŐ

(Részlet: II. János Pál pápa levele a nőknek a Nők IV. Világkonferenciája alkalmából, Peking, 1995. szeptember)

„Hála neked, nő, aki édesanya vagy, aki egyedülállóan örömteli és fájdalmas tapasztalattal anyaöllé leszel az ember számára; aki a világra jövő gyermek számára Isten mosolyává leszel, aki első lépéseit irányítod, gondját viseled, míg felnőtt, és olyan pontot jelentesz további életútján, ahová mindig visszatérhet.

Hála neked, nő, aki feleség vagy, aki sorodat visszavonhatatlanul egy férfihez kapcsolod, önmagatok kölcsönös elajándékozásában szolgálva a közösséget és az életet.

Hála neked, nő, aki leány és nővér vagy, aki érzékenységeddel, intuitív adottságoddal, önzetlenségeddel, állhatatosságoddal gazdagítod a szűkebb családot, s általa a társadalom egész életét.

Hála neked, dolgozó nő, aki a szociális, gazdasági, kulturális, művészeti és politi-

kai élet minden területén jelen vagy - azért, hogy nélkülözhetetlen módon hozzájárulj az értelmet és az érzelmet összekapcsoló kultúra fölépítéséhez, az életnek a "misztériumra" mindig fogékony értelmezéséhez, az emberibb gazdasági és politikai struktúrák létrehozásához.

Hála neked, nő, aki szerzetesnő vagy, aki Krisztus, a megtestesült Ige édesanyjának, minden nők között a legnagyobb példája szerint engedelmesen és hűséggel nyílsz meg az isteni szeretet számára, így segítvén az Egyházat és az egész emberiséget, hogy élete Istennek adott "jegyesi" válasz legyen, mely csodálatos módon fejezi ki azt a közösséget, melyet ő teremtményeivel meg akar valósítani.

Hála neked, nő, azért, hogy nő vagy! Női mivoltodban gyökerező érzékenységeddel gazdagítod a világ megértését, és hozzájárulsz az emberi kapcsolatok teljes igazságához.

A hála azonban nem elég, tudom.

Sajnos olyan beidegződésekkel átszótt történelem örökösei vagyunk, mely minden korban és mindenütt megnehezítette a nő útját, akinek méltóságát félreismertték, értékeit eltorzították, akit gyakran kizártak, sőt rabszolgává tettek. Ez akadályozta abban, hogy valóban önmaga legyen, az egész emberiséget pedig megfosztotta az igazi lelki gazdagságtól....

Ezért az egész Egyházban megújult hűséggel merítsünk az evangéliumból, mely magának Krisztusnak a magatartásából fakadó, múlhatatlan érvényű üzenetet hordoz éppen a nők mindenfajta kihasználás és elnyomás alóli felszabadításának témakörével kapcsolatban is. Ő, midőn túllépett az akkori kultúra előírásain, a nőkel szemben nyitott, figyelmes, elfogadó és odahajló magatartást tanúsított. Ily módon tisztelte a nőben azt a méltóságot, melyet öröktől fogva hordoz Isten tervében és szeretetében.”

POZITÍV CSALÁDTERVEZÉS

Mai életünk talán legnagyobb álproblémája a szerelem, házasság, szex, gyermekvállalás- és nevelés, család, valamint az önmegvalósítás, fogyasztás és elégedettség ellentmondásainak feloldása. Kerestény hittel egy szó a megoldás: szeretet, ami maga az Isten. Kaptunk feladatokat, amelyek megvalósítása az élet értelmét jelenti és boldogságot ad, de nem mindig vezet elégedettséghez. Értelmes elégedetlenség hajtja előre a társadalmat, az embert.

A debreceni Szent László plébánia és a II. János Pál Intézet szervezésében tartott előadás-sorozat következő témájaként a természetes családtervezésről hallhattak 2012. április 13-án az érdeklődők Dr. Sándor Csaba, a miskolci Semmelweis Kórház szülész-nőgyógyász főorvosának előadásában.

A nagy kérdéskör egyik fontos szelete a családtervezés. Ezt többnyire leegyszerűsítik a nem kívánt gyermek megszületésének elkerülésére. Az alkalmazott módszerek minden terhe a nőre hárul. A legdurvább beavatkozás az Élet rendjébe a magzat megölése még az anyaméhben. De kegyetlen megoldás az is, ha a nő csodálatosan megteremtett szervezetébe visznek be olyan anyagokat, amelyek annak működését teljesen áthangolják, fogamzásra képtelenné teszik. Esetleg örökre. És még életüket is megrövidítik, egészségüket károsan befolyásolják.

Előadónk, aki a Kolping szervezet aktív tagja és sokgyermekes családapa, azt a mód-

szert ismertette, amelyet a német Természetes Családtervezési Munkacsoport nemzetközi hírű szakemberei (nőgyógyászok, pedagógusok és pszichológusok) dolgoztak ki a német Ifjúság-, Család-, Nő- és Egészségvédelmi Szövetségi Minisztérium által támogatott kutatóprogram keretében. Ennek lényege, hogy a női ciklus pontos ismeretében meg lehet állapítani a termékenységi napokat. Két korábbi természetes módszer együttes alkalmazásáról van szó: az ébredési hőmérséklet mérése és a méhnyak nyák állagának vizsgálata. Több (8-12) ciklus eredményeit táblázatba foglalva a nő megismeri saját testének „működését”, amely a „nem kívánt terhesség” (jaj!) elkerülésén kívül betegségek előrejelzésében, felismerésében is segít. Tudományosan bebizonyították, hogy a módszer biztonságos: hatékonysága versenyképes a fogamzásgátló tablettával és a méhen belüli eszközökével, ha alkalmazásának szabályait pontosan elsajátítják és betartják. Ugyanakkor minden egészségügyi kockázattól mentes. Természetesen,

hasznos azon pároknak is, akik gyermeket szeretnének, vagyis ez a „pozitív” családtervezés.

Az eljárás fontos jellemzője, hogy feltételezi és egyben erősíti, mélyíti is a nő és a férfi felelős partneri viszonyát, akik nyitottak az egymással folytatott őszinte párbeszédre. A tanítás - tanulás folyamata felnőtt „tanulók” esetében akkor igazán hatékony, ha a tan-

anyag a résztvevők személyes élményein keresztül válik tudássá. A módszer megtanulása és alkalmazása felfedező út, amelyen a résztvevők egyre jobban megismerhetik önmagukat, a párjukat, és eközben felejtethetetlen élményekkel gazdagodhatnak.

Dr. Raics Péter

TANÚSÁGTÉTEL HITELESEN

A jánkrajtisi óvoda, az általános iskola és a Jánkrajtisért Közhasznú Alapítvány közös meghívására május 3-án a jánkrajtisi művelődési házban prof. dr. Csókay András agy – és idegsebész „Hittel átadott családi értékeink” című előadását hallgathatták meg a helybeli és a környező településekről érkező érdeklődők. A rendezvény kapcsolódott a Generációk Napjához, és az anyák napjához, melyen Barta Miklósné unokájával Arany János Családi kör című versét mutatták be, az iskola énekkara pedig anyák napi köszöntőjével színesítette a rendezvényt.

Csókay András a Borsod megyei kórház 65 ágyas idegsebészeti osztályának vezető főorvosa, emellett 2006-ban elnyerte a Prima Primissima Prima-díját és a Közönségdíját is, s még abban az évben beválasztották a 100 legfontosabb magyar közé. Emellett a Magyar Köztársaság Érdemrend középkeresztjével kitüntetett orvos, aki életében a hit és a hivatás immár 14 éve elválaszthatat-

lan. Bár vallásos nevelést kapott, kamaszkorától megtéréséig eltávolodott Istentől. Az előadás egyfajta önvalótlomlás, tanúságtétel volt egy tékozló fiúról, aki

42 évesen, 1998-ban tért vissza gyermekkorá-hitéhez. Személyében egy közvetlen, nyílt, egyszerű embert ismerhettünk meg. Meglepetésszerűen bepillantást nyerhettünk megtérése előtti életébe, a gyermekkori szerelemből született házasság negatívumaiba is, amelyben egy idő után hűtlen, kicsapongó életet élt. Így ment ez 1998-ig, amikor a budapesti Thököly úti domonkos-rendi templom 5 méteres feszülete előtti imádkozás közben olyan érzése volt, Krisztus „lesóhajtott” rá.

lan. Bár vallásos nevelést kapott, kamaszkorától megtéréséig eltávolodott Istentől. Az előadás egyfajta önvalótlomlás, tanúságtétel volt egy tékozló fiúról, aki

Az előadáson a főorvos úr bemutatta az általa 1998-ban kifejlesztett új agyműtési technikát (az agygyomást megakadályozó „ér-alagút”). A megtérés, valamint az új technika visszaadta az azelőtt kiegészített orvos hivatásába vetett hitét is. Így nemcsak a családi életében, hanem orvosi hivatásában is megtalálta az új utat. A technika lényegének szemléltetésében, s a technika hazai és nemzetközi elfogadtatásában nagy szerepet játszott Muhari Papp-Sándor Balázs festőművész. Einstein gondolatát, miszerint „A tudomány vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak”, közösen továbbfejlesztette megalkották közös könyvüket, „Művészet és idegsebészet együtt a hitben” címmel, s ezáltal egyesítették a Krisztus-hitben a művészetet és a tudományt.

Előadásának konklúziója – Boulad atya gondolatai alapján –: *nem ésszel, hanem szívvel kell Istent keresni.*

Dr. Kádár Brigitta
Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége

ÉLETVÉDŐ ZARÁNDOKLAT DEBRECENBEN

Az Alfa Szövetség és az Anya-Ország Alapítvány (Budapest) által, a debreceni Szent László Plébánia, valamint a II. János Pál Intézet segítségével szervezett XXXIII. Életvédő Zarándoklat célja volt felkérni a helyi szülészeti-nőgyógyászati intézményeket, hogy a művi abortuszok számát csökkentsék az év három napján az ilyen beavatkozás felfüggesztésével. Ezek a jeles dátumok: március 25., a Magzatgyermek Napja (Gyümölcsoltó Boldogasszony, Jézus fogantatásának ünnepe); június 1., az ENSZ Nemzetközi Élet napja; december 28., az Aprószentek emléknapja.

Dr. Téglásy Imre, a Szövetség vezetője a június 1-i zarándoklatot megelőzően írásban fordult a Szülészeti- és Nőgyógyászati Klinikához, valamint a Kenézy Kórház illetékes in-

teretéhez a zarándoklat céljainak elérése érdekében. A Klinikára dr. Tóth Zoltán professzor vezetésével csatlakozott a felhíváshoz, és ezzel már 39-re emelkedett az olyan hazai egészségügyi intézmények száma, amelyek vállalták a három napos szünetet az életellenes beavatkozás végrehajtásában.

Június 1-jén ¾ 2 órától Leszkovszky Pál OP atya tartott szentmisét erre a szándéokra a plébánián. Az emlékezés piros rózsáinak és a gyász gyertyáinak megáldása után 14.45 órakor elindult a menet, Nyíregyházáról és Nagyváradról is csatlakozó testvéreinkkel a Füredi út – Bem tér – Simonyi út – Pallagi út – Nagyerdei körút vonalon. Az út során a hat millió meg nem született gyermekre egy-egy keresztnév ki-mondásával és a lélekharang szavával emlékeztünk. Utunk során többször fohászkodtunk a Mi Atyánkhoz megbocsátásért, feloldozásért, a soha el nem temetett halottaink lelki üdvéért.

NEMCSAK FEJLETTSÉGBEN, DE PUSZTÍTÁSBAN IS ELŐL JÁRUNK

A Klinikára előtt dr. Szeverényi Péter docens és munkatársai fogadtak bennünket. Dr. Téglásy Imre megköszönte a jóakaratot, a Klinikára felajánlását, a csatlakozást. A magát fejlettnak nevező világban, Európában és az USA-ban, a kereszténység révén a tudományok legnagyobb fejlettségét elérő nemzetek között pusztít legjobban ez a testre, lélekre veszélyes halálos „kór”. Téglásy Imre szolt a férfiak felelősségéről, az álságos női egyenjogúságról, a szemet hunyó közömbösségről – mindnyájunk bűnéről. Barátként, sors-társként jöttünk – mondta Téglásy Imre – az egészségügyben megszállottként, önfeláldozással dolgozó testvéreinkhez.

Szeverényi doktor örömet fejezte ki, hogy csatlakozhatnak ehhez a mozgalomhoz. Nekik a nő egészségének megőrzése, különleges feladata teljesítéséhez való hozzásegítése, a jövő generációt alkotó gyermekek megszületése az igazi feladatuk. Ehhez kérik mindenki segítségét, ehhez adják saját erőfeszítéseiket.

Életfaként vérszilva csemetét ültettünk a klinika parkjába Kovács Ferenc szülész professzor szobra mögé a kertészet által előkészített helyre. A gyökérhez Téglásy Imre egy 12 hetes magzatot formázó szobrocskát tett, a törzset nemzeti színű szalaggal övezttük fel, a fa köré elhelyeztük az emlékezés rózsáit. A

Himnusz elneklését követően apróbb aján-dékokat, az élet védelméről szóló kiadványokat adtunk át az Alfa Szövetség részéről a Klinikára képviselőinek.

Visszatérve a plébániára, bekapcsolódtunk az otthon maradtak imáiba, akik ilyen formában kísérték a zarándoklat egészét, majd Pál atya áldásától kísérve búcsúztunk el egymástól.

Raics Péter

AZ ÉLET TISZTELETE, SZOLGÁLATA

Papp Lajos szívsebész professzor előadása a debreceni Szent László plébánián

A zsúfolásig megtelt templomban a Jézus által hirdetett szeretet hatalmáról beszélt a nemzetközi hírű orvos. Az Őszövetségi törvény tiltó parancsokat tartalmazott, Krisztus viszont egyszerű pozitív parancsot adott, és saját példájával mutatta meg a szeretet lényegét, erejét. Szeretet és alázat kell a gyógyításhoz is. Az orvos csak elősegíteni tudja a maga véges tudásával a folyamatot, de a teljes felépülés egyedül Isten akaratából lehetséges. Nem nélkülözhető a beteg erős közreműködése, akarata, hite sem. A két ember egymásra utaltsága, egymás iránti tisztelete, szeretete Istenbe vetett hitükben gyökereszik. A földi életében a Teremtő mindenkinek fontos feladatokat adott, melyeket el kell végeznie. Ezért kötelessége élni, élni akarni, másokat ebben segíteni. Ez a szolgálat nem mindig könnyű, de a kereszt hordozásához és annak dicsőségéhez Jézus példája áll előttünk. A szeretethez hozzátartozik a teljes, feltétel nélküli megbocsátás. Előadása végén felolvasta „Az én Miatyánkom” című verset, majd Leszkovszky Pál atya vezetésével a Szűz Anyához fohászkodtunk. Az esemény a II. János Pál Intézet termében beszélgetéssel folytatódott, melynek során a professzor előadó a könyveit dedikálta. Raics Péter

A PÜSPÖKI KONFERENCIA NYILATKOZATA AZ ABORTUSZTABLETTA MAGYARORSZÁGI ENGEDÉLYEZÉSÉVEL KAPCSOLATBAN

A püspöki konferencia nyilatkozatot fogalmazott meg az előző hetekben az abortusztabletta magyarországi engedélyezésével összefüggésben megjelent véleményekkel kapcsolatban. A nyilatkozatot az alábbiakban közöljük.

Az előző hetekben sok információ látott napvilágot az RU 486 jelű abortusztabletta magyarországi engedélyezésével kapcsolatban, ezért a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia fontosnak tartja felhívni a katolikus hívek figyelmét arra, hogy az abortusz minden formája az emberi élet kioltása, amely a Teremtő örök törvénye folytán súlyos bűn, így a Katolikus Egyház sem taníthat mást erről az igazságról. Ebből a szempontból a művi terhesség megszakítás és az abortusztabletta alkalmazása egyforma súlyú és semmiképpen sem mondhatjuk, hogy humanizálja ezt a cselekedetet. Az emberi élet a fogantatástól kezdve védelmet érdemel. Éppen ezért az egész társadalom fontos feladata támogatni a válsághelyzetbe jutott anyákat.

Budapest, 2012. június 1.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

MINŐSÉGI IDŐ ISTENNEL

Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi megyéspüspök június 30-án 10 órakor a nyíregyházi társszékesegyházban pappá szenteli Hajdú István, Eiben Tamás és Nagy Zsolt diakónusokat, valamint diakónussá Reznek Ádám akolitust. Törő András, a római Collegium Germanicum et Hungaricum növendékét október 10-én Rómában a San Ignazio-templomban szentelik diakónussá egyházmegyénk szolgálatára.

Ezen a szentmisén az imádság és a kegyelem óráiban megtörténik az apostoli küldetés és hatalom átadása. A mindenható Isten ma sem hagyja el népét, és szolgálatára papokat rendel. Hála Istennek, ma is vannak olyan fiatalok, akik mernek elindulni Isten hívó szavára, lemondanak a családról, lemondanak saját akarataikról az engedelmesség ígéretében, és az Urat vallják egyetlen örökségüknek. Köszönet illeti a szülőket, hogy Isten népének szolgálatára papot neveltek, hogy sok áldozattal, jó példájukkal és imádságukkal segítettek gyermeküket.

A következő sorokban *Hajdú István*, *Eiben Tamás* és *Nagy Zsolt* osztják meg gondolataikat az olvasókkal papi hivatásukról.

Hajdú István: – Már gyermekként vágy ébredt a szívemben a papi hivatásra.

Hajdú István

Vallásos családban nevelkedtem, a szentmise, a hit tanórák, az egyházközségi táborkok mind erre irányították figyelmemet. XVI. Benedek pápa gondolatai is hűen tükrözik hivatásom történetét: „A papságra szóló hivatásom velem együtt nőtt, szinte természetesen, a megtérés semmilyen drámai eseménye nem kísérte. Két dolog segített ezen az úton: már mint kisfiút segítettetek szüleim és segített a plébániánk akkori papja abban, hogy a liturgia szépségét felfedezzem, és egyre inkább megszeressem, mert éreztem azt az isteni szépséget, ami megjelenik abban, ahogy a menny megmutatkozik számunkra...” Ezen felül elmondható, hogy Isten jóságos szeretete olyan papi példákat állított elélem, akik meg-

határozták papi identitásomat. A Gondviselés ajándéka, hogy egy olyan nagy plébániai közösség tagja lehettem Nyíregyházán, ahol egyházmegyénk sok papja volt káplán.

Eiben Tamás: – A „választás” kifejezés mindig többet mond el az emberről, az életéről, a valóságról, mint a „lemondás” szó. Egy nő szerelme, a saját család alapításának vágya... mind-mind olyan érték, amiről nehéz lemondani, de épp ez adja meg a választásunk ajándékának nagyságát, hogy azt adjuk oda az Istennek, ami a legfontosabb nekünk. Éppen ezért válik hangsúlyosabbá a választás öröme, akárcsak az evangéliumban, amikor egy ember kincset talál, és mindenét eladja érte (Mt 13, 44). Egészen kicsi koromtól fogva gondoltam a papi hivatásra. Később Márku János atya, majd Ruzszi Gábor jelenlegi plébánosom példája állt előttem. A gimnáziumi években a fegyelem, a stílusok, az eszmék, édesanyám baráti nevelése is mind ezt az utat kísérték. Voltam hős szerelmes, akartam világot járó felfedező lenni, orvos, tanár, katona. Hálás vagyok az Istennek, hogy engedett a saját fejem után menni, és csak szóltanul kísért. Valahogy úgy jártam, mint József Attila írja egyik versében: „Hátam mögött állt az Isten, és én megkerültem érte a világot.”

Nagy Zsolt: – Egyszer egy prédikációban megütötte a fületem az a mondat, amit Jézus mondott a vámos Máténak: „Jöjj, kövess Engem!” (Mt 9,9) Ez a kijelentés akkor nagyon mélyen megérintett, és elkezdtem azon gondolkodni, hogy mit jelent ez a Krisztus-követés az én életemben, vagyis engem mire hív az Isten. Soha nem akartam pap lenni. Mikor gyermekkoromban a rendszeres ministrálás miatt megkérdezték, hogy szeretnék-e pap lenni, akkor mindig azért imádkoztam, hogy ne hogy elhívjon az Isten, mert én nem akarok pap lenni. Az Isten mégis meghívott úgy, ahogyan nem is gondoltam volna, egy egyszerű helyzetben, egy olyan mondattal, amit már sokszor hallottam, csak most mélyen a szívemnek címezve. És ahogyan az evangéliumban Máté: „Azután fölkelt és követte Őt” (Mt 9,9), úgy én is.

– *Hét év nagy idő. A szemináriumi évek sok mindenre megtanítanak.*

H. I.: – Ezekben az években arra törekedtem, hogyan mélyítsem el jobban a kapcsolatot köztem és Isten között. Ezen felül a közösség szerepe volt számomra fontos. A kapcsolatok, amelyek itt kötődnek, a későbbiekben is meghatározó élményt jelentenek. Az egyházmegyei és az egyházmegyéi közti barátságok nagyon sok erőt adtak a formáci-

ós utamon. Az évek alatt természetesen sok hatás ért: az öröm olykor szenvedéssel, a siker a kudarcral, de ezek mind arra tanítottak, hogy milyen hibákat ne kövessek el a későbbiekben.

E. T.: – Hét év nagyon hosszú idő, szinte teljes egészében lecserélődik az ember, sok

Eiben Tamás

tól hallottam már, hogy a szeminárium nem készít fel az életre, részben igazuk is van. Viszont az életre mindenkinek egyénileg kell felkészülni, a szeminárium soha nem fogja helyettünk megvívni a harcainkat. Számomra meghatározóak ezek az évek, élmények, barátok, itt kerültem közel az Istenhez, itt váltam olyanná, amilyen vagyok...

N. Zs.: – Az Egerben eltöltött idő számomra a pappá formálódás útját jelentette. Ez a készüllet egy viszonylag hosszú út, mely három dolgot foglal magában: imaélet, személyi érettség, teológiai tanulmány. Hosszú út ez a készüllet, mert a papnak egész lelkipásztori élete során tovább kell haladnia és növekednie az előbb említett három területen. Mert ha nem tölt minőségi időt azzal, aki őt meghívta (imaélet), ha nem reflektál magára, hogy ki ő és hol tart (személyi érettség), és ha nem képzi tovább magát teológiai ismeretekben, akkor életében, hivatásában elakadhat a nehézségek és próbatételek miatt.

– *A pap bitelessége abban is mérhető, hogy milyen az istenkapcsolata.*

H. I.: – Kis ministráns korom óta a legmeghatározóbb élmény a húsvét vigíliájának az a mozzanata, amikor megnyitják a szent sírt, hirdelve azt, hogy Krisztus feltámadt. Ekkor hangzanak el a 139. zsoltár szavai: „Uram, te megvizsgáltál és ismersz engem...” Nem tudom, hogy van-e ennél szebb, amikor is az ember azon elmélkedik, hogy egész életét áthatja az Isten, az a Létező Valóság, aki megteremtette a világot, megváltott és gondot visel ránk egész életünkben. Velem van mindenhol, erőt és értelmet ad reménye-

t a p a s z -
t a l a t o t ,
k ü z d e l -
m e t , k u -
d a r c o t é s
s i k e r t r e j t
ö n m a g á -
b a n , v é g -
s ő s o r o n
m o n d h a t -
j u k a z t ,
h o g y e g y
, , m i n i -
é l e t ” . E l é g
s o k p a p -

imnek, várakozásomnak, vágyamnak és ter-
vennek.

E. T.: – Francois Varillon jezsuita teo-
lógos szerint a legtöbb ember nem a szere-
tet, hanem a hatalom vonalán kezdi el ke-
resni az Istent. Isten-kapcsolatomban épp
ezzel szemben mindig a szeretet vonalán
szoktam haladni, hiszen teljesen más egy
olyan Istennel kapcsolatban lenni, aki ha-
talmatlan és szeret engem, mint aki „csak sze-
retet”, és ez a szeretet hatalmas, végtelen...
(vö. 1Ján 4,7-21).

És bár az ember tényleg sokszor megéli
végeességét, azt, hogy ő por és hamu, féreg...
ez igaz az Istenhez viszonyítva, de semmi
esetre sem az Ő szemében. Úgy vélem, az Isten
mindig közelebb van hozzánk, mint gon-
dolnánk, nem titkolózik előttünk, hanem
teljes egészében feltárja önmagát. Jézus azt
mondja az apostoloknak: „aki engem lát, lát-
ja az Atyát” (vö. Jn 14,1-14). Ez a szentírási
szakasz hozza számomra legközelebb az Isten-
t, azt, aki az emberért még a keresztáldo-
zatot is vállalja és feltámadásával örökre ma-
gához kapcsolja. Éppen ezért a kereszt tit-
kában én nemcsak azt látom, hogy tartozom
neki, hanem, hogy hozzá tartozom, és nem
félek attól, hogy figyel az Isten, mert tudom,
rám figyel.

N. Zs.: – Az Istennel való kapcsolatot a
házassághoz szeretem hasonlítani. Ha a ház-
asságban a párok minőségi időt tudnak egy-
mással előlteni, képesek őszinték lenni egy-
máshoz, beszélni legmélyebb érzelmeikről,
akkor az a házasság él és virágzik. Ha a felek
nem fordítanak egymásra minőségi időt, nem
őszinték, vagy keveset beszélgetnek egymás-
sal, akkor ott egy idő után elidegenednek egy-
mástól. A minőségi idő pedig azt jelenti, hogy
magáért a kapcsolatért töltök időt a másikkal,
azért mert jó vele együtt lenni, mert a másik
személye fontos számomra. Ebben a minőségi
időben tudnám kifejezni a legjobban, hogy mit
is jelent az Istennel való kapcsolat. Ezért
számomra nagyon fontos a Jézussal töltött
ilyen idő. A hangsúly a bensőséges kapcsola-
ton van, ahol őszinte lehetek, ahol beszélhetek
örömeimről vagy akár a fájdalomról, ahol
mindent az Ő gondviselésére bízhatok.

– 2012. őszétől a Hit évét hirdeti meg a
katolikus egyház, amely mindannyiunk szá-
mára feladatot jelent.

H. I.: – A zsinat utáni korszak történel-
mén felismerhetjük a valódi megújulás dina-
mikáját, amely élettel teli mozgalmakban gya-
korta váratlan formákat öltött, s ami mintegy
tapinthatóvá teszi az Egyház kifogyhatatlan
tetterejét, a Szentlélek jelenlétét és hatékony
működését. Minden megújulás előfeltétele és
alapja a Krisztushoz hasonulás.

A szentek megmutatják nekünk, hogyan
működik ez. Segítenek megérteni, hogy Is-

ten nem a nagy számokat és a külső sikere-
ket nézi, hanem a mustármag alázatos jelében
aratja győzelmét.

„Tanításom nem tőlem való, hanem attól,
aki küldött.” (Jn 7,16). Nem saját elméletein-
ket és magánvéleményünket hirdetjük, ha-
nem az Egyház hitét, amelynek szolgálói va-
gyunk. Ha így teszünk, bensőleg teljes mér-
tétkben azonosulunk Azzal, aki arra hívott
bennünket, hogy hírnökei legyünk.

E. T.: – Az Isten az, aki leginkább példát
adott a hitre, a bizalomra, a bátorságra. Van
bátorsága rábízni művét az emberre, bízunk az
emberi jószágban. Rólunk, papokról, de ta-
lán keresztényekről is szokás mondani, hogy
meghaltunk a világnak, óvakodnunk kell a vi-
lágias mentalitástól. Ez így igaz, de azért azt
sem árt hozzátenni, hogy mégis csak ebben
a világban élünk és épp ebben a világban kell
tanúságot tennünk a hitünkről, itt kell hir-
detnünk az Evangéliumot. Óvakodnunk kell
tehát attól, hogy amikor tanúságot teszünk
a hitünkről, és ránk tekintenek az emberek,
ne egy halott Isten jusson eszükbe, mert csak
arra az Istenre merik rábízni életüket, aki ér-
tük meghalt s értük fel is támadt, hogy nekik
is életük lehessen.

A hit éve különösképpen is ösztönzés le-
het egy tetterős és cselekvőképes Egyház be-
mutatására. Mernünk kell kockáztatni és cse-
lekedni, mert a hit mindig a tettekben mutat-
kozik meg, sőt a hit tettek nélkül halott (vö.
Jak 2,14-26).

N. Zs.: – A Hit évének a meghirdeté-
se nagyon is aktuális, hiszen a mai Európá-
ban vagy ha csak Magyarországot nézzük, az
emberek nagyon eltávolodtak attól a hittől

Nagy Zsolt

és élettől, m e l y r e
J é z u s t ó l
m e g h í -
vást kap-
tunk. At-
tól, hogy
v a l a k i
m e g v a n
keresztel-
ve, még
nem biz-
tos, hogy
J é z u s
Krisztus
elkötelezett követőjeként él. Éppen ezért én
az evangelizációt és a közösségek szervezé-
sét tartom szükségesnek. Az olyan igehir-
detéseket, homíliákat vagy előadásokat, me-
lyek bátorítanak, ösztönöznek és meghív-
nak az evangélium szerinti életre. Az evangelizá-
lás mellett pedig ugyanilyen fontos, hogy le-
gyenek olyan közösségek, amelyeknek tagjai
a hétköznapiakban megélik és tettekre váltják
ezt az örömhírt.

– Mindenki jelmonddal, egy olyan gon-
dolattal indul útnak, amellyel megpróbál azo-
nosulni, amely magában hordozza hivatásá-
nak mélységét.

H. I.: – „Te azonban maradj minden-
ben meggondolt, viseld el a bajokat, teljesítsd
az Evangélium hirdetőjének feladatát, töltsd be
szolgálatodat” (2 Tim 4,5).

Ezt a szentírási részt egy lelkipyakorla-
ton kaptam. Úgy érzem, ez a pár sor, amely-
ben Pál apostol instrukcióval látja el szolgálá-
tában Timóteust, olyan, mintha 2000 év táv-
latából szólna mindazokhoz, akik életüket
mások megszentelésére és szolgálatára adják.
Napjainkban sajnálatos módon az embereket
igen gyakran megtévesztik. Tanúi lehetünk
annak, hogy mennyi hazugság, mennyi ár-
talmatlan tan mérgezi az ember szívét, amelyek
csak mulandó és bódító illúziót adnak. Egye-
dül az evangéliumi élet és ennek szolgálata le-
het az, ami üdvösséget és az örök boldogságot
adja az embernek. Ezt szeretném hirdetni a
problémák ellenére mindazoknak, akik élni
akarják az Istennel való közösséget, eljutva a
Vele való teljes közösségre.

E. T.: – „Az élet útját mutatod nekem...”
(Zsolt. 16,11) Ehhez a mondathoz számomra
hozzátartozik még az evangéliumból Jézus
vízen járásának az elbeszélése, ami a primiciás
szentképemen is látható. Jegyeseknek szoktam
elmondani azt, hogy amikor valakit megszer-
tünk és választunk, az olyan, mintha fejest ug-
ranánk egy medencébe, amiről nem tudjuk,
hogy milyen mély. Ha elég mély, akkor óriásit
csobbanunk, ami leírhatatlan érzés. De ezután
jön valami még csodálatosabb, ez pedig nem
más, mint a vízen járás. Házasság, egy hiva-
tás, a papi élet mind-mind olyan küzdelmes és
csodákkal teli, mintha az ember vízen járna. És
épp ezért választottam ezt a jelmondatot, mert
Krisztus volt az, aki megmutatta, hogyan lehet
végigélni ezt a földi életet, mi is az a mód, ami
az emberhez méltó. Ha mindvégig rátekin-
tünk, nem kell félnünk az élet hullámverése-
itől, órá tekintve nem süllyedéssekkel, hanem
csodákkal teli lehet az életünk. Ezt az utat sze-
retném az embereknek továbbadni.

N. Zs.: – Papi jelmondatom: „Hagyat-
kozz az Úrra, bátran cselekedj, szíved legyen
erős és bízzál Benne.” (Zsolt 27,14). Azért ezt
a szentírási idézetet választottam, mert egy-
szer zsolozsmázás közben azon töprengtem,
hogy még mennyi mindent kell megoldanom.
Elkezdtem magamban rendszerezni, hogy ha-
majd az imának vége, akkor milyen sorrend-
ben végzem el ezeket. És ekkor váratlanul
megütötte a fületem és a szívemet ez a zsol-
tár-részlet, ami akkor és azóta is felhívás szá-
momra. Mintha csak azt mondta volna Jézus:
„Nincs olyan feladat, probléma vagy nehézség,
amiben egyedül marádnál.”

Kovács Ágnes

KIKÉRIK AZ ÚJMISÉS PAPOT, MINT A MENYASSZONYT

A diakónus pappá szentelése utáni napokban mutatja be első, ünnepélyes szentmiséjét, ezt újmisének nevezzük. Ennek egyik különlegessége, hogy az újmiséhez lélekben közel álló, a szokásjog alapján az újmisében asszisztáló idősebb pap mint kézvezető (lat. manuductor) áll az újmisé pap mellett, hogy segítse első ünnepélyes miséjén. Általában az újmisé maga kéri fel őt erre a szolgálatra.

Hagyományként él, hogy az újmise befejezése után a rokonok, barátok agapén ünnepelnek és örülnek az új papi hivatásnak. Gyakran még a szülői ház kapujára is kiírják az újmisé pap jelmondatát.

Egyes településeken, így a Szatmári eszperesi kerületben is, a mai napig erős hagyományként él a leendő újmisé pap szülői háztól való kikérése a szentmise bemutatása előtt. Az újmisést úgy tekintik, mint a menyegzőst, aki Istennel lép frigyre.

A kikérő ünneplő gyülekezet a papság vezetésével a templomtól énekelve megy a szülői házig, ahol az udvaron a plébános a papság nevében szeretettel köszönti a szülőket, akik fiukat támogatták Isten meghívásában, és „kikéri” a szülői háztól Isten és az egyház szolgálatára.

Ezután az édesanya és az édesapa áldásukkal engedik el fiukat, majd a papság a leendő újmisést a családdal és a hívekkel együtt elkíséri az Isten házába vagy egy tá-

bori oltárhoz, hogy együtt vehessenek részt a felszentelt pap első, ünnepélyes szentmiséjén.

Az újmise végén az újonnan szentelt újmisé áldást ad mindenkinek. A régiek úgy tartották, hogy érdemes egy pár cipőt is elkoptatni gyalogosan az újmisé áldásért, mert teljes búcsúval járt. Ez arra is utal, hogy régen a hívek a tanyákról, szomszéd falvakból gyalogosan vagy szekérrel jutottak el erre az örömteli eseményre.

Ilyen kikérős újmisen vehetnek részt azok, akik 2012. július 8-án Jánkmajtison részt vesznek Eiben Tamás első miséjén.

Dr. Kádár Brigitta

IndiGo

Az Indiai félsziget úgy csüng Ázsiából az Óceánba, az Arab-tenger és a Bengáli-öböl szorításában, mint egy hatalmas szív, mely lüktet az élet sokféle ritmusától. Budapesttől kétszer 5 órai repülőútra van. Egy baráti kapcsolat révén jutottam el erre a „kontinens”-re.

Az új világ felfedezése révén a kalandorokat a gazdagság, a misszionáriusokat pedig az Evangélium hirdetésének nagyszerű lehetősége vonzotta Amerikába, Afrikába, Ázsiába, így Indiába is. Mára megfordult a helyzet. Most ezekből az országokból érkeznek misszionáriusok Európa újra-evangelizálására, mert itt Karl Adam tübingeni professzor szerint „Az újkor elejétől az emberiség fokozatosan szekularizálódik. Az első jelszó: elszakadni az egyháztól. A XIX. századé: elszakadni Krisztustól. A XX. századé: elfordulni az Istentől.” Scheffler János szatmári vértanú püspök ezt idézve mondta már 1944-ben egy akadémiai előadásában: „Hát ebben a fázisban tartunk. A 20. század első fele a világháborúk, forradalmak és új létformák keresésének nyugtalan, (diabolikus) korszaka volt, amely felbecsülhetetlen lelki és kulturális értékeket rombolt le. Gyakorlatilag ott is elszakadtak az Istentől, ahol a vér és faj elméletére építik az ország sorsát. Mi ennek a két világháború, forradalmak és új létformák keresésének nyugtalan, (diabolikus) korszaka volt, amely felbecsülhetetlen lelki és kulturális értékeket rombolt le. Gyakorlatilag ott is elszakadtak az Istentől, ahol a vér és faj elméletére építik az ország sorsát. Mi ennek a két világháború, forradalmak és új létformák keresésének nyugtalan, (diabolikus) korszaka volt, amely felbecsülhetetlen lelki és kulturális értékeket rombolt le.”

Hat évvel ezelőtt jött Indiából Magyarországra Lourdu Raju Chavikula verbita misszionárius növendék. Meghívott a pappá szentelésére az Ándhra Prades államban lévő

szülőfalujába április 16-ára. Kora hajnalban érkeztünk a fővárosba, Hyderabad-ra. A tartományfőnök várt, s a rendházban vendégül látott minket. A papszentelés jó 200 km-rel délre, Rajawaramban volt. A Chavikula család már vasárnap vendégül látta az egész falut. Kétezerrel is többen ebédeltek: keresztények, hinduk és muzulmánok.

Mi csak hétfőn érkeztünk, s a szertartás estefelé kezdődött, a nagy meleg (45-46 C fok) miatt. A papok fehér reverendában érkeztek. Harmincan lehettek. Megjött a püspök is fehérben, de lila szegéllyel. Lourdut megünnepelte szülőfaluja. Hintóvá díszített szekéren vitték végig az utcákon. A gyerekek virágszirmokat szórtak rá. Zenekar kísérte, amelynek tagjai jelmezbe öltöztek tiszteletére. A falu népe menet közben csatlakozott a felvonuláshoz. A szülők, testvérek és a papok kísérték a szabadtéri oltárhoz. Az emelvény-

re mezítláb léptünk. A püspök is, csak rajta lila zokni volt. A szomszéd kisvárosból jött énekkar zengte az Introitust, természetesen, a dallamosan hangzó telegu nyelven, ahogy ők beszélnek, de mi is szinte mindent tudtunk követni. A szentmisébe és a szentelési szertartásba is bekapcsolódunk – magyarul, persze.

A forgatókönyv szerint a szentelési misét tűzijátékkal fejezték volna be, de azt nem győzték kivárni. Amint a püspök

Lourdu fejére tette a kezét, azonnal égbe szökött az első csillag, ami ott szétrobbant és visszahullt a hívek fejére. A szentmise után még sokáig ünnepelték az új papot. A papság már elvonult vacsorázni a plébániára, de nekünk ott kellett maradnunk. Nagyon megható volt, ahogy elhalmozták virágfüzerekkel és finom kelmékkal, amit a vállára terítettek. Az ünneplésből nekünk is kijutott. A köszöntések egymást érték. Mint kiderült, ebben a faluban még sohasem láttak fehér embert. Jól megéheztünk, de kárpótolt bennünket a finom bárány-fej pörkölt, amit persze rizzsel, különféle igen csípős zafatokkal meg joghurttal együtt tányérunkra szedtünk, kezünkkel összekevertük, aztán kis csomókat „gyúrtunk” belőle és megettük. Indiában ez így szokás.

Másnap a primícia a templomban volt, amit a Lourdes-i Szűzanya tiszteletére szenteltek. Ezért is kapta a Lourdu nevet az újmi-

sés. Nagyon meleg volt, mert a gyakori és hosszú áramszünetek miatt még a ventilátorok sem működtek. A hívek a kövön ültek, külön-külön a férfiak és a nők. A szentmisén egy olyan jóbarát prédikált, aki maga is töltött két évet Magyarországon.

Úgy volt, hogy a szülői házban a tetőterazon, a csillagos ég alatt fogunk aludni, de látták rajtunk, hogy mennyire szenvedünk a hőségtől, ezért elvittek egy szállodába, ahol volt klíma-berendezés is. A környéken maradtunk még pár napig. A rokonok megtisztelőnek vették látogatásunkat és nagyon szívesen fogadtak minket. Már-már zavaró volt, ahogyan megtiszteltek bennünket. A földet érintették meg a lábunk előtt, úgy kérték áldásunkat. Megtekintettük a püspöki székes-egyházat, ahol éppen esküvő volt. Az ifjú pár is kérte áldásunkat. Egy küsszemináriumban is megszálltunk. A kispapok még a ruháinkat is kimosták – kézzel. Rajawaramban vetünk búcsút a déli emberektől. A templomtól még elsétáltunk a falu „főteréig”, s a házakból mindenütt kijöttek elénk, áldást kértek a hinduk és a muzulmánok is. Hamarjában nagy tömeg verődött össze. Rengeteg gyerek fogta a kezünket, ruhánkat, s beletapostak az utcát ellepő – mindenfélebe, mert csak minket néztek. Búcsúzáskor mi is könnyekre fakadtunk.

Átrepülünk Goa államba, ami valóságos oázist jelentett az előzőköz képest. A papnevelő intézet volt az otthonunk, és Xavéri Szent Ferenc koporsója mellett miséztünk. (Tesse látható, 460 év óta teljesen ép.) A rektor, Callisto atya elvitt minket egy őserdőhöz hasonló rezervátumba, ahol láthattuk a sok indiai fűszert, ahogy éppen a fán, bokrokon csüngenek. Meglátogattuk az édesanyját is, aki özvegy lányával és három szép unokájával nagyon várt

és szeretettel fogadott bennünket. A kispapoktól fekete borsot kaptunk ajándékba, amit ők termeltek. Megkesu almát, aminek a szárán nőtt maga a nálunk is jól ismert kesudió. (A gyümölcséből főzik a pálinkát.) A növények lelkesek, szívesen jönnének hozzánk is misszióba. Három délutánt pedig a gyönyörű tengerparton töltöttünk el fürdészel és pihenéssel.

Delhi 14 milliós város. A forgalom kriminális. Szabálytalanul, de biztonságosan közlekednek. Csak lassan haladnak, együtt az elefántok, bivalyok, riksák, motorkerékpárok,

sok, stb. Közben a szent tehenek kérődznék, pihennek. Őket mindenki kikerüli. Egy koccanást sem láttunk. Pedig a busz is ott áll meg, ahol kényszerűségből meg kellett állnia, s akkor az emberek le- és felszállnak. A missziós rendházban laktunk itt is. Sok gyümölcsöt ettünk. (Éppen mangó és banán-szezon volt.) De jártunk az Akshardhamban, a hindu vallási központban, és a híres Lótusz templomban is. Láttuk Hindusztnán hetedik csodáját, a nyolcszáz éves, 71 m magas Kutáb Minárt, a toronyépítéstet legtrókéletesebb alkotását, amit Delhi első mohamedán szultánjáról neveztek el. Láttuk a pompás mogul korszak legszebb palotáját, a Vörös erődöt és a mártír Gandhi család síremlékeit: Mahatmáét, Indiráét és Radzsivét. Végül pedig elmentünk Ágrába, hogy lássuk a híres Erődöt, Akbar palotáját és a csodálatos Tads Mahalt.

Indiában sok látnivalót talál a turista. Én három egyedülálló emléket hoztam magammal: 1. 600 millió 16 éven aluli gyermek él itt azzal a reménnyel, hogy boldogok lesznek. 2. A kasztrendszer nem is olyan félelmetes és kirekesztő, mint inkább védőszárny azoknak, akiknek közös a sorsuk, még akkor is, ha különböző a vallásuk. A harmadik, amit megtapasztaltam: az egyszerű indiai emberek szívóssága. – **Áldd meg őket, Uram!**

Varga János plébános, Ibrány

U.i.: A cím egy indiai (Goa-i) légitársaságnak a felségjelzése.)

JUBILÁLÓ PAPJAINK

SPILLINGER FERENC

ezüstmisés

1987. június 20-án szentelte pappá Szegeden dr. Udvardy József megyéspüspök. Ezután kápláni szolgálatait Makón és a Szeged-újszegedi plébánián töltötte. 1989-től plébánosi kinevezést kapott a derecskei plébániára. Bosák Nándor püspök úr 1993-ban kinevezte a berettyóújfalui esperesi kerület helyettes esperesévé, majd egy évvel később esperesi címet kapott. 2009 karácsonyán címzetes kanonoki kinevezéssel ismerték el szolgálatát.

1997. január elsejétől 2010. december 31-ig kiegészítő táborig lelkészi feladatokat is ellátott a debreceni Bocskai István Lövészdandár szolgálatában. Az ott végzett tevékenységéért 2004-ben a Honvédelemért kitüntető cím II. osztályát, míg 2006-ban ugyanennek a címnek az I. osztályát kapta a Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztériumától.

VITAI LÁSZLÓ

aranymisés

Kenderesen született 1938. július 16-án. Pappá szentelték: 1962. június 21-én Egerben.

Először káplánként szolgált 1962-63-ig Tar, 1963-66-ig pedig Besenyszög községben. Ezután 1966-69-ig Kunszentmártonon, majd 1972-ig Jászapátiban folytatta papi szolgálatát. Plébánosi kinevezését 1972-ben kapta. Ekkor került a balkányi plébániára, ott 1983-ig szolgált, majd ettől az évtől kezdődően és jelenleg is Nagykálló plébánosa. 2005-ig a balkányi egyházközséget is ellátta.

1992-ben címzetes kanonoki, majd 1999-ben címzetes apát kinevezést kapott, 1992-2007-ig a Nagykálló esperesi kerület helyettes esperese.

MIKLÓS DEZSÓ DR.

gyémántmisés

(a teológiai tudományok doktora)

Verpeléten született 1929. december 21-én. Pappá szentelték: 1952. december 28-án Budapesten.

Először segédlelkészi szolgálatát töltötte 1953-54-ig Vállajon, majd 1954-57-ig Mérken, végül 1959-ig Fehérgyarmaton.

Plébánosi szolgálatát Tiszakeresény községben kezdte, ahol 1959-71-ig szolgált, ezután 1980-ig Papos, majd 20 éven keresztül pedig Mátészalka plébánosa volt. 2000-től tölti nyugdíjas éveit és plébániai adminisztrátorként szolgált Érden 2007-ig.

1983-ban címzetes esperes, 1994-ben címzetes préposti kinevezést kapott.

Miklós Dezsó atya nevéhez fűződik a Mátészalkán a Ráczkerti templomban kezdeményezett és azóta is tartó Fatimai Engesztelő Imaóra, valamint a magyarországi Jézus Szíve Családok koordinálása.

SZENT LÁSZLÓ FOGADTA A ZARÁNDOKOKAT

A középkor jelentős zarándok helye Szent Lászlónak, a kor legnagyobb lovagkirályának nagyváradi sírja volt. Szent László király sírjához 54 király zarándokolt el zarándokruhában a királyi beavató eskü letétele előtt Európa minden országából. A zarándok királyok ennek emlékére egy-egy fogadalmi templomot építettek Váradon. Ez a hagyomány a török hódoltság idején szakadt meg, a fogadalmi templomok közül is csak egy maradt fenn.

Az Újirázi Magyarok Nagyasszonya Római Katolikus Plébánia, a KÉSZ helyi csoportja, a Debreceni Egyetem Néprajz Tanszékének vezetője, Bartha Elek egyetemi tanár és Dénes Zoltán újirázi plébános kezdeményezésében idén felújították a középkori gyalogos zarándoklat hagyományát. A zarándoklat fővédnöke volt Bosák Nándor, a Szent László király oltalmába ajánlott Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye főpásztora.

A zarándoklat kegyelmi ajándékairól, további tervekről dr. Dénes Zoltán újirázi plébánossal beszélgettünk.

Szent László oltalmára bíztuk a zarándoklatot. Az út során mindenki segített, így indultunk el május 3-án Gyomaendrődről a Szent Imre-templomtól Iványi László Gyomaendrőd plébánosa, volt debreceni káplán áldásával. A Hármas-, majd a Sebes-Körös partján haladva Újiráz, Komádi állomások után, Magyarhomorogon át jutottunk el a Körösszegi várig ahol átléptük a határt, majd 5-én megérkeztünk Nagyváradra a Szent László ünnepe köré szerveződött egy hetes Varadinum rendezvénysorozat utolsó napjára. Vasárnap pedig részt vettünk Szent László ünnepén és a körmeneten.

Újirázon egy napot töltöttünk a plébánián a testi-lelki pihenés, megerősödés jegyében szentmisén, életgyónáson, lelki felkészülésen vehettek részt a zarándokok. Ilyenkor a zarándok kikerül a hétköznapi életből és egy lelki megújulást él át. Erre szántunk egy egész napot. Körösszakálra érve már a román nemzetiséggel is találkoztunk. Szeretnénk a későbbiekben az ortodox egyházzal is felvenni a kapcsolatot, hiszen a település otthona a magyaroknak és a románoknak egyaránt.

A „maroknyi csapatban” kik vállalkoztak a 107 km-es zarándoklatra?

Együtt róttuk velünk a kilométereket töb-

bek között Várfi András Gyomaendrőd polgármestere, dr. Csorba Csaba jegyző, dr. Szonda István etnográfus, dr. Bartha Elek néprajztudós és az újirázi hívek. A zarándoklatnak nem volt nagy propagandája, a cél csak az út bejárása volt, a nagyobb volumenű szervezést jövőre tervezzük.

Dénes Zoltán dr.

A biharkeresztesi határőr parancsnokság — amelynek védőszentje Szent László — szívügyének tekintette ezt a zarándoklatot, így a román hatóságoktól segítettek megszerezni a határátlépési engedélyt, tudniillik a határt a Körösszegi várnál léptük át, amit csak erre az időre nyitottak meg.

Hogyan született ez a kezdeményezés?

Magától értetmeg ez a gondolat. 1997-ben a közismert Szent Jakab zarándoklat az El Camino egy rövid szakaszát jártam be, 2000-ben pedig a teljes közel 900 km-es utat. Barátaimmal, kollégáimmal életre szóló élményt jelentett annak a zarándoklatnak a lelkisége. Megemlíteném Püspökszentlászlót, a Szent László emlékhelyet is, ahol többször vettem részt lelkigyakorlaton és a régi diákjaimmal évente tartunk ott találkozót. Már ott ért bennem a gondolat.

Böcskei Lászlóval, a Nagyváradi Római Katolikus Egyházmegye püspökével előzetes megbeszélés során egyeztettek, a zarándoklat jóváhagyását tőle is kérték. Kik fogadták a zarándokokat?

Fontosnak tartottuk a két egyházmegyét ilyen szinten is összekapcsolni, hiszen mindkét egyházmegye Szent László király oltalmában él, és a közös történelmi múltunk is erre irányítja a figyelmet.

Mint említettem, nagy propagandát nem szerveztünk, ezért a terveink szerint szépen csöndben érkezett meg a „viharvert”, az utolsó kilométereken már csak vánszorgó csapat a Szent László téren található Szent László templomba. Az érkezésünk pillanatát mégis kegyelmi ajándéknak tekintjük, mert a leg-

tiszteltreméltóbb fogadtatásban részesültünk. Maga Szent László király fogadott bennünket. Időre pontosan nem jelentettük be az érkezésünket, és az eredeti terv szerint a várba érkezünk volna. Amikor megfáradtan beléptünk a templomba, éppen abban a pillanatban a kincstári kapun belépett a váradi a püspök, aki hozta Szent László ereklyéjét, a sekrestyés pedig Szent László hermájával. Ezt az időpontot nem beszéltük meg, de szebb fogadtatásban

nem is részesülhettünk volna. Nagyon meghatározó volt számunkra. (Az ünnep előestéjén Szent László király hermájában elhelyezik az ereklyét az éjszakai virrasztáshoz.)

Másnap az ünnepi szentmisében Böcskei László főpásztor örömet fejezte ki a kezdeményezésért és többször hangsúlyozta, hogy

ez a zarándoklat ettől az évtől kezdődően mindig húsvét 5. vasárnapjára meg fog történni több, Szent László oltalmára bízott egyházmegye részvételével.

pisztrán Szent János sírjától szeretnék indítani a zarándoklatot és csatlakozni hozzánk a Debrecen-Nyíregyházi- és a Nagyváradai Egyházmegyéhez.

Jövőre, mint említette, nagyobb volumenű zarándoklatot terveznek

A zarándoklatot a Kaposvári Egyházmegyét is bevonva, Zágrábig szeretnénk kiterjeszteni, mert a Zágrábi Érsekséget is Szent László alapította. A zarándoklat előtti hekkben a ferences rend kapisztráni ága is jelentkezett, mert Kapisztrán Szent János is nagy tisztelője volt Szent Lászlónak. Ők Újlakról (Közel Nándorfehérvárhoz), Ka-

Osztie Zoltánnak, a KÉSz elnökének ígérete szerint a szervezet egyik prioritása lesz ez a zarándoklat. És nem utolsó sorban ez a zarándoklat egy hálaadó zarándoklat is lesz számunkra a következő évben, hiszen jövőre ünnepli az egyházmegyénk fennállásának 20. évfordulóját.

Szent László lovagkirály volt. A középkorban a királyok beavató eskü előtt Európa minden országából elzarándokoltak a sírjához szőrcsuhában. A kutatások azt igazolják, hogy 54 király Debrecenből a Szent András templomból (ma Református Nagytemplom) indult Váradra. Kitűnő lehetőség arra, hogy Debrecen és Várad között is kialakuljon egy zarándoklat.

Szent László kultusza mit jelent ma Magyarországnak?

Amikor István király megalapította a magyar államot, olyan eszményt mutatott a bencés reformmal, amely nem az erő, hanem a

lélek nemességét hirdette. Szent István király valóban szent életű király volt, nemes lelkűsége abban is megmutatkozik, hogy 38 éven át Európai nagyhatalommá tett bennünket. Maga a nemzet azóta is siratja ezt a királyt. Szent István királyt néhány éve a keleti egyház is szentjeként tiszteli.

Nagyvárad a keleti és nyugati egyház találkozási pontja, hiszen helyet ad római katolikus-, görög katolikus-, ortodox- és reformá-

tus püspökségnek egyaránt. Az a nemeslelkű találkozás, amely Szent István és az európai kultúra között volt, az nekünk Nagyváradot jelenti ezzel a zarándoklattal.

A másik aspektus Szent László tiszteletének kérdésében pedig visszanyúlunk a gótika korába, ahol a lovageszmény volt a meghatározó eszmény, amelynek követői segítettek az özvegyeken, árvákon. Európában két meghatározó lovaglelkű személyt ismer a történelem. A végtelen jámbor, mégis lovagiasan harcoló Szent László királyt, aki férfias lovagságával nem elpusztítani akarta az ellenséget, hanem megtéríteni. Szent Erzsébet a női lovagságával volt kiemelkedő, aki 24 éves korára az asszonyi sors minden egyes örömet, bánatát, a szerelemtől a kitaszítottaságig, a halálig megélte.

A lélek lovagiassága utáni vágy minden emberben benne van. Fontos olyan erkölcsi közeg kialakítása, ahol az ember jó tud lenni.

Kovács Ágnes

DÉNES ZOLTÁN dr.

PhD (Történelemtudományok)

Szegeden született 1957. május 12-én.

Pappá szentelték: 1985. jún. 14-én Szegeden.

1985-86-ig a mórhalmi plébánia-adminisztrátor

1986-87-ig Debrecen – káplán

1987-89-ig Gyula – káplán

1989-től Újiráz – plébános

2010-től Beberettyóújfalui esperesi kerület – esperes

Tanulmányai:

Debrecen Kossuth Lajos Tudományegyetem – néprajz szak 1995

Leuveni Katolikus Egyetemen – ösztöndíjas diák

Göttingeni Egyetem – kutató munka a magyar hagyományok területén – ösztöndíjas diák

Debreceni Egyetemen – történelem-néprajz doktori iskola 2001

Debreceni Egyetemen – társadalom-földrajz szak

Jelenleg:

Debreceni Egyetem, Néprajz tanszék – óraadó tanár

Szegedi Tudományegyetem, Természet-tudományi kar – docens

Pécsi Tudományegyetem, Földtudományok doktori iskolája – tanár

Tevékenyen részt vett a nagyváradai Partiumi Keresztény Egyetem létrehozásában. 2003-óta az MTA Köztestületi tagja, jelölhető akadémikusnak.

Sarkad, és Vésztő város díszpolgára.

Kutatási területe: vallástudomány, etika, régió-kutatás.

TÉGED JÖTTÜNK KÖSZÖNTENI...

Nagyboldogasszony ünnepére mintegy 100 éve gyalogos zarándoklat indul Nyírcsaholyról Máriapócsra megyünk. Több mint százan, együtt római- és görögkatolikus testvérek. Napjainkban egyre jobban felerősödik bennünk a vágy, hogy elinduljunk, hogy önmagunkra rátaláljunk. Aki egyszer, hacsak egy napra is, de gyalogos zarándoklaton részt vett, rátalál valamire, ami után folyamatosan vágyakozik, a belső békére, egy régóta várt válaszra..., vagy felajánlja beteg gyermekéért, családtagjaiért, nemes célért, de háliját is kifejezheti ilyen módon az Isten felé. Ezért van az, hogy újra és újra felke-rekednek az emberek és vállalják a több 10 km-es fáradtságos nehéz utat.

Az első századokban a hívek a Szentföldön azokat a helyeket keresték fel, ahol Jézus született, szenvedett, meghalt és föltámadt. Zarándoklatukkal kívánták hitüket megerősíteni és elmélyíteni. A középkorban terjedt el, hogy elsősorban kegyképet vagy szobrot őrző Mária-templomokhoz zarándokoltak, hogy ott búcsút nyerjenek. Az Egyház által is elismert csodák jelezték a természetfeletti világ megnyilatkozását. Ezek a helyek a búcsújárás vallási népmozgalom központjává, kegyhelyekké váltak. A középkorban számos visszasság mellett előfordult, hogy egyesek nem vettek részt személyesen a zarándoklaton, hanem pénzért küldtek maguk helyett „hivatásos” zarándokokat vezeklésre ítélt embereket.

Az úton lévők elszállásolása, fogadása, segítése is egyfajta búcsút jelentett, az irgalmasság gyakorlásának részeként, de ez még ma is érvényes.

Máriapócsra a könnyezés 1696. november 4-től december 8-ig tartott. Az Istenszülobon ikonképének eredeti, majd később másolatának (1715. és 1905.) kétszeri könnyezése, a sorozatos csodák híre hamar elterjedt. Sok ezer hívő kér ma is a pócsi Szűzanyától meghallgatást, kegyelmet, vigasztalást, oltalmat és irgalmat. A hívő zarándokok lelkéből számtalan ének virágzott ki, s ezek a Márai-énekek népünk vallásos és zenei érzésének ösztönszerű kifejezői. A hosszú és sokstrófás énekeket gyalogos zarándokutunkon énekeljük faluról falura, míg megérkezünk a pócsi Szűzanyához.

Nyírcsaholytól Máriapócsig kb. 32-35 km-t teszünk meg így, énekelve, szombat hajnali 5 órától. A kereszt kíséretében templomi lobogókkal és a két egyházközösség (római és görög) hordozható Mária-szobrával illetve Mária-képével megyünk a faluszéli kereszthez, majd elbúcsúzunk a plébános atyától és az otthon maradtokról. Utunk egy része földúton,

a határban vetések között, másik része az aszfaltozott forgalmi úton halad. Erre a zarándoklatra még az elszármazott csaholyi rokonok is igyekeznek évről-évre visszatérni, hogy „igazi” búcsút nyerjenek. A processiónk minden korosztályt képvisel. Máriapócsra kb. délután 1 óra körül érkezünk meg. A pócsi Szűzanya köszöntése után „értetközünk”, majd elfoglaljuk szálláshelyünket. Gyermekkoromban még szalma közt csűrökben aludtunk, de ma már az általános iskolában kapunk helyet. Szombat délutántól vasárnap virradatig a Kegyetemplom ajtaja nyitva van. Az ország minden területéről, illetve Kárpátaljáról, Szlovákiából és Erdélyből is folyamatosan érkeznek zarándokok a Szűzanyát köszönteni. Egész éjjel virrasztva imádkozunk a kegytemplomban. Másnap, Nagyboldogasszony ünnepén az ünnepi

szentmise után megebédelünk, majd az „Isten hozzád Anyánk, már mi elindulunk” énekkel veszünk búcsút a könnyező Szűzanyától. Hazaindulunk reménnyel és megbékéléssel búcsút nyerve, tiszta és megújult lélekkel, nem törődve fizikai fáradtságunkkal és lábaink sebeiével. Mintha lábaink is kegyelmet kapnának, szinte maguktól visznek haza. Az otthon maradtak imával várnak bennünket. Mire a falu széli kereszthez érünk szülőfalunkba, már besötétedik. Mindig örömmel nézzük, ahogy a processió és a bennünket várók templomi lobogókat lobogtatva egymást üdvözlöjnek. A pócsi Szűzanyától kapott áldással szívünkben éljük tovább a mindennapjainkat a világban.

„...Ő pócsi templom csillaga, add áldásod mindnyájunkra!”

Bohán Judit

DEBRECEN – MÁRIAPÓCS

Felnőtt gyalogos zarándoklat: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsújára 2012. július 27-29.

INDULÁS: 2012. július 27-én (péntek) reggel 6 órakor, a Szent Anna székesegyház előtt.
SZÁLLÁS: 1. nap Nyíradonyban, a Szent Mihály Görög Katolikus Általános Iskola tornatermében, 2. nap Máriapócsra a zarándokházban.

A zarándoklattal mintegy 100 évvel ezelőtti hagyományt elevenítették fel a szervezők immár 5 éve. A 70 km-es utat két nap alatt teszik meg a zarándokok. Az út során imádkoznak, énekelnek, és lehetőség van lelki beszélgetésre a részt vevő papokkal, valamint csendes egyedüli elmélkedésre is. Szombaton este bekapcsolódnak a fiatalok éjszakai imavirrasztásába a kegytemplomban, majd másnap részt vesznek a búcsú szentmisén, a Lorettói Liánián.

A ZARÁNDOKLAT LELKIVEZETŐJE:

Pankotai József plébános

JELENKEZNI: 2012. július 22-ig lehet

ÉRDEKLŐDNI: Bohán Judit 06-30/525-9188, bohanjudit@gmail.com

EGYHÁZMEGYEI BÚCSÚ

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye máriapócsi zárándoklata 2012. július 29-én, vasárnap lesz. Az ünnepi szentmisét Bosák Nándor megyéspüspök mutatja be a jelen lévő papokkal, valamint az ez évben ezüst, arany, gyémánt miséjüket ünneplő jubiláns és újmiséis papokkal de. fél 11 órakor.

FOLYAMATOS SZENTSÉGIMÁDÁS

A máriapócsi római katolikus templomban a zárándoklat ideje alatt lehetőség lesz a csendes, elmélyedt adorációra is de. fél 9-től du. fél 2-ig a kitett Oltárszentség előtt.

Reggel 6 órától kezdődően lehetőség van szentgyónás elvégzésére is a kegytemplom körül.

A zárándoklat délután 2 órakor ünnepélyes litániával fejeződik be.

„BOLDOG AZ EMBER, AKINEK EREJE BENNED GYÖKEREZIK, S AKINEK SZÍVE ZARÁNDOKÚTRA KÉSZÜL.” (ZSOLT 84.6-9)

SZENT JOBB ZARÁNDOKLAT

egyházmegyénket is érintve

2012. július 1-jén indul a Szent Jobb zárándoklat Csíksomlyóról Mariazell felé a Mária úton. A zárándokok részt vesznek július 29-én a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye búcsúján Máriapócon, augusztus 15-én a Nagyboldogasszony búcsún Szentkúton, és augusztus 20-án a Szent Jobb körmeneten Budapesten. A 70 napos zárándoklat 2012. szeptember 8-án Kisboldogasszony ünnepére ér Mariazellbe.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében: július 27-én Nagykároly – Bátorliget, 28-án Bátorliget – Máriapócs, 30-án Máriapócs – Napkor, 31-én Napkor – Nyírszőlős, augusztus 1: Nyírszőlős – Rakamaz, 2-án Rakamaz – Mád – útvonalon halad a csapat.

Európában talán a legjelentősebb, leg-hosszabb zárándokút a Szent Jakab sírjához vezető zárándok-útvonal (El Camino). A XX. század közepén még csak a spanyol kultúrkörben volt ismert, mára már évi 200 000-nél több zárándok teszi meg ezt az utat. Csak a regisztrált zárándokok száma 70-75 000 fő – akik 100-1600 km-es utat tesznek meg, napi 25-30 km-t gyalogolva, és 5-50 napot töltenek az úton. Az út során a zárándokok szerény körülmények között, de meg-

szállnak, fogyasztanak, beszerzik az úthoz szükséges eszközöket. Egyre többen mennek el erre a zárándoklatra pusztán az út híre miatt, vagy a teljesítményért, és hitükben megerősödve térnek vissza.

Közép- és Kelet Európában nincs hasonló méretű zárándokút. A Mária-út e térség legfontosabb zárándokútjává válhat, hiánypótló lehet mind Magyarország, mind a régiót tekintve. Az elmúlt évtizedekben számos zárándok keresett fel Mária kegyhelyeket távoli országokban, míg a nem kevésbé jelentős magyarországi vallási, kulturális értékekről nincs ismeretük, és zárándokút tekintetében Magyarország neve a külföldiek előtt végképp ismeretlen. A Mária-út mentén kb. 60 kisebb-nagyobb zárándokhely található. A magyar történelemben fontos szerepet betöltő „Mária-úti” zárándokhelyek: pl.: Mariazell, Sümeg, Esztergom, Máriapócs, Csíksomlyó, Czsetochowa, Medjugorje – összekötésével a nemzeti érzés elmélyítésére teremt módot.

(További részletekről érdeklődni bővebben: Bartók Márta: 30/605-9100, illetve a www.mariaut.hu oldalon lehet.)

Sajtóiroda
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Szergej Jeszenyin:

Elindulok

Elindulok, szelíd zárándok, mezítlábas szegénylegény, amerre úsznak zsenge ágak nyírfaderék fehér tetején.

A földet véges-végig mérem, követve képzelt csillagot. Közelgő jórsorsom remélem, míg rozstáblák közt ballagok.

Piros almát emel az égbe a hajnal hűvös tenyerén. Kaszások indulnak a rétre, énekük lassan ring felém.

Falu-sövény mellett haladva csöndes ígéret mormolok: százszor boldog, ki elfogadta a tarisznyát, vándorbotot,

boldog, kit gyér öröm vigasztal, barát, ellenség elfeled, kit dülő, mezszyekő marasztal, s ki csak kévéknek hajt fejet.

(Rab Zsuzsa fordítása)

2012 NYÁR

Egyházmegyei Ifjúsági Programok • Egyházmegyei Ifjúsági Lelki nap

Az első program 2012. július 28-án, szombaton délután kerül megrendezésre Máriapócsra. Ezzel a 16 és 30 év közötti érdeklődő fiataloknak kínálunk lehetőséget arra, hogy lelkileg felkészüljenek a másnapi egyházmegyei búcsúra és az azt követő zárándoklatra. Azokat a fiatalokat is várjuk, akik a zárándoklaton nem szeretnének vagy nem tudnak részt venni. Ennek a költsége 1000 Ft/fő, amely tartalmazza az aznapi vacsorát, szállást és a vasárnapi reggelit illetve ebédet.

Jelentkezési határidő: július 15.

A TALÁLKOZÓ RÉSZLETES PROGRAMJA:

2012. július 28 – szombat

15:00 – Érkezés Máriapócsra

16:00 – I. Elmélkedés

17:00 – Kiscsoportos beszélgetés

18:00 – Szentmise (Hajdú István újmiséis atya)

19:00 – Vacsora

20:00 – II. Elmélkedés

21:00 – Szilencium

22:00 – Virrasztás

24:00 – Lámpaoltás

Július 29 – vasárnap

07:00 – Ébresztő

07:30 – Reggeli ima

08:00 – Reggeli

09:30 – Rózsafüzér (Közös imádság vezetése)

10:30 – Szentmise (Egyházmegyei búcsú)

12:30 – Ebéd

13:00 – Szabad program

14:00 – Litánia, utána zárándokok indulása

EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI GYALOGOS ZARÁNDOKLAT

A második program az, amely idén kivételesen nem a búcsú előtt, hanem azt követően lesz, július 29-től augusztus 4-ig Máriapócsról Nagyváradra. A zárándoklat Máriapócsról a délutáni litániát követően indul. Kivételesen 6 napos lesz, amely alatt teljesítjük a kb. 120 km-es távot, valamint sok lelki és egyéb színes programmal várjuk a fiatalokat. A szálláshelyeink Nyírgelse, Nyíracsa, Ál-

mosd, Pocsaj, Biharkeresztes és Nagyvárad településeken lesznek. Az egyes szakaszok 20-25 km-esek. Az utolsó két napon Nagyváradon városnézés lesz.

A részvételi díj: 8000 Ft/fő. Az ár tartalmazza a napi 3x-i étkezést, szállást és a hazautazást (Debrecen és Nyíregyháza megállókkal). Az érdeklődőknek és jelentkezőknek részletes programot küldünk. Jelentkezési határidő: július 15-e 5000 Ft előleg befizetésével, amelyet előzetes egyeztetés alapján személyesen Debrecenben vagy Nyíregyházán kell átadni Gerhes József ifjúsági irodavezetőnek.

Elérhetőség: 30/292-02-20

ifi.iroda.dnyem@gmail.com

Ezúton tudatom, hogy elkészült az ifjúsági iroda honlapja, amelyen programjainkról képekben és írásban is tájékozódhat, valamint letöltheti az aktuális dokumentumokat, jelentkezési lapokat. Honlapcím: www.ifjusagiroda.webnode.hu

Gerhes József, irodavezető

IMRE ATYA VÁLASZOL

„19 éves diáklány vagyok, társasági embernek tartanak, sok haverom, barátom van, akikkel rendszeren beszélgetünk, viszont nem járok senkivel. Egyetlen olyan fiút sem ismerek, aki számomra megfelelő, vagyis ideális lenne. Azt látom, hogy a fiúkban nincs tisztelet a lányok iránt. Egyre többször hallom a kifejezést: női méltóság. A fiúk, miért nem látják ezt bennünk? Pontosan mit jelent ez az én koromban?”

Kedves Kisasszony!

Amit levelében leírt magáról és társasági életéről, nem egyedi eset. Sok lány és fiú is hasonlóképpen érez és gondolkodik. Önmagában véve a helyzetét nem gondolnám, hogy tragikus lenne, amiért nem jár senkivel sőt, kifejezetten szerencsésnek mondhatja magát.

1. Mindenek előtt azért, mert vannak barátai, ismerősei, tehát nem a magánytól szenvedő fiatal. Tapasztalataim szerint a külső környezet napjainkra nagy mértékben megváltoztatta a gyermekeknek a társasági életéről, a párkapcsolat és a szexualitás témaköréről eddig vallott felfogását. Azok a magatartásminták, klisék, melyek 50-40 v. akár 20 évvel ezelőtt még "menőnek" számítottak, mára már nem számítanak "trendi" dolognak. Napjainkban nagyon érdekesen alakul a fiatalok társasági élete és ennek megélése. Egyrészt ott van bennük a vágy, hogy egy komoly, elmélyült kapcsolatra tegyenek szert, de ugyanakkor sokan képtelenek arra, hogy normálisan kom-

munikáljanak egymással akár szóban, akár írásban (lásd pl. facebook beírásokat).

Másrészt kevés az olyan találkozási pont v. szórakozóhely, ahol az ember „veszélytelenül” kikapcsolódhat és társasági életet élhet. Ezért nagyon fontos lenne, hogy egyházmegyéinkben minél több „nyitott kapus” plébánia legyen, ahol a fiatalok rendszeresen tudnának találkozni, beszélgetni. Az ifjúsági hitközösség egy-egy plébánián sokat segíthetne ezen.

Szörnyű megtapasztalni, hogy hétvégeken már 10 évtől épp, hogy idősebb fiúk és lányok felnőtt v. szülői kontroll nélkül éjszákznak: a tiltás ellenére, alkoholt, cigarettát fogyasztanak. Rendszeresen züllenek, és bizony a felgyorsult világ a párkapcsolatok intimitásának sem tesz jót - túlságosan.

2. Azért is szerencsésnek mondhatja magát, mert a társasági életét szabadon, korlátok, önként vállalt lemondások nélkül élheti meg: mindenkivel flörtölhet, beszélgethet, elmehet velük ide-oda, és senki sincs, aki számon kérhetné, beleszólhatna a magánéletébe.

3. Megfigyelhető, hogy sok fiatal csak felszínes kapcsolatokat vállal be, és mindaddig, míg nincs jobb, v. meg nem unják egymást, akár még életközösségre is lépnek egymással. (Régen ezt a népnyelv vadházasságnak nevezte.) Sokan kirakatszerűen élik meg a kapcsolataikat, hiszen a különböző közösségi oldalakon bárki utánanézhethet, ki kivel jár együtt.

Ki kinek „szól be”, udvarol, avagy éppen miként éli meg az éppen aktuális barátjával, hogyan és miként szeretgetik egymást. Mindezt azért tartom súlyos hibának, mert így a fiatalok évek vagy évtizedek múlva is hátrányos helyzetbe kerülhetnek meggondolatlan, felelőtlen kommentjeikért, virtuális megnyilvánulásaiért. Feltételezésem szerint az ilyen magamutogató jellegű, felszínes párkapcsolatokat a tv. „ketreklakó” műsorai ihletik.

Az, hogy milyenek a fiúk, annak is köszönhető, hogy milyenek a lányok. A kettő kölcsönösen hat oda-vissza. Ha a fiúk azt érzékelik, hogy a mai emancipált lányok olyan "kemények", vadak és durvák akarnak lenni, mint a fiúk, ha nincs bennük szeméremérzet, ha nincs bennük visszafogottság, akkor miért is kellene különösen is tisztelni őket?

„Hol van a nők méltósága ma?” – teszi fel a kérdést egy újságcikk az Új Ember Magazin 2002 május havi számában (interneten elérhető). Noha az írás 10 évvel ezelőtt született, mondanivalója, napjainkban is aktuális.

A nő méltósága ott van, ahol a Szűzanya méltósága: engedelmisség Isten akarata iránt, a 10 parancs teljesítése, a krisztusi erényekre és a szentségi életre (gyónás, áldozás) való törekvés, az életkoromhoz és életállapotomhoz illő öltözködés, szórakozás, viselkedés - hogy csak a legfontosabbakat említsem. Az a lány vagy nő, aki egy ilyen életformára törekszik, annak fogják a méltóságát tisztelni ma is és a jövőben is!

Juhász Imre plébános

VII. EGYHÁZMEGYEI GYEREKNAP

Idén immáron hetedik alkalommal rendezték meg a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye hagyományossá vált gyereknapját. Május 19-én több, mint 500 gyermektől volt hangos Nagykálló-Harangod. Mindenki örült a szép, napos időnek, valamint az érdekes, játékos feladatoknak.

A Harangodra érkező gyerekeket és kísérőiket Kardos György hitoktató és szervező köszöntötte, majd a Képmás zenekar műsorával hangolódhattak a résztvevők a további programokra. Ezután a cserkészek buzdító, lendületes köszöntője következett, amely elég erőt adhatott a 27 csapatnak a feladatok megkezdéséhez. Délelőtt 10 órától vette kezdetét a megmérettetés. Minden csapat egyaránt teljesítette az akadály-, majd a sorversenyt. Az egészen fél egyig tartó vetélkedő után minden fáradt lurkó megpihenhetett délután három óráig.

Ez idő alatt mindenki kedvére válogathatott a színes programok közül: Kocsmár Sándor idén sem

hagyta otthon táncos cipőjét, tánczázzal fogadta a ropni vágyókat. Tamaskovicsné Tóth Otília és Tolnai Tímea kézműves házzal várta az alkotókedvűeket. A méltán népszerű kenyérlángos sem maradhatott ki a repertoárból. Aki pedig még nem fáradt volna el a délelőtti verseny során, benevezhetett a délutáni focibajnokságra, de gyakorolhatta az íjászkodást és a métát is. Volt még állatsimogató, pónifogat és fagyis is.

A napot májusi litánia koronázta meg, melyet Tóth László atya vezetett. Ezután következett a várva-várt eredményhirdetés. Az első helyen Szakoly csapata végzett, ők egyébként a focibajnokságban is remekeltek, hiszen ott is övék lett a győzelem. A képzeletbeli dobogó második fokára Gávavencsellő II. csapata állhatott, a harmadikra pedig Ajak II. csapata.

A többiek se csüggedjenek, jövőre ismét lehetőség van a győzelem megszerzésére vagy éppen a címvédésre.

Fabu Szilvia

Egy kis útmutató a nyárra

TRIPLA SZŰRŐ

Szókratész ókori görög filozófust (Kr.e: 470-399) nagy becsben tartották tudásáért. A történet szerint egy nap egy ismerősevel futott össze az utcán, aki megállította őt, és azt mondta:

– Szókratész, akarod tudni, hogy mit hallottam a legjobb barátodról?

– Várj egy pillanatot – válaszolt Szókratész.

– Mielőtt bármit mondanál, szeretném, ha megfelelnél három kérdésre. Ezt hívják a tripla szűrőnek. Az első szűrő az Igazság. Teljesen megbizonyosodtál arról, hogy amit mondani akarsz, igaz?

– Nem – válaszolta az ismerőse. – Éppen-séggel csak hallottam róla, és ...

– Rendben, szóval nem igazán vagy biztos benne, hogy igaz-e vagy nem. Most próbáljuk meg a második szűrőt, a Jóság szűrőjét. Az, amit mondani akarsz a barátomról, valami jó dolog?

– Nem, épp ellenkezőleg...

– Szóval – folytatta Szókratész – valami rosszat akarsz mondani róla, de nem vagy benne biztos, hogy igaz. Semmi baj, a harmadik szűrő még hátra van, ez a Hasznosság. Amit mondani akarsz a barátomról, az hasznos lesz nekem?

– Nem igazán – hangzott a válasz.

– Nos – vont a következtetést Szókratész —, mondani akarsz nekem valamit, ami nem igaz, nem jó és nem is hasznos. Akkor miért mondanád el egyáltalán?

NE FELEDD A TRIPLA SZŰRŐT!

**IGAZSÁG • JÓSÁG •
HASZNOSSÁG**

KEDVES GYEREKEK!

Várom a helyes megoldást!

Címem: Nagy Lászlóné

4243 Téglás, Dégenfeld u. 32.

margitnagy83@gmail.com

Kellemes pihenést kívánok mindannyiótoknak!

	nem fogja fel	rang-jelző szócska	félcipő!	fizető eszközt nyitj	almáskertben vannak	igekötő	többes szám jele	öreg	MEGFEJTÉS 2.
MEGFEJTÉS 1.						kérdőszó reggeli ital anyaga			
múlt							düledezni kezd! Liter		
méter		nem rossz	nanométer út a fizikában			utolér kicsinyítő képző			
MEGFEJTÉS 3.							2/3 esd! Részben szomszédok!		
ír, vés			FAVÉT összekeverve!					kód közepe harmadik személyt	
tárgy ragja		római 1000	ÁBC kezdete dehogy!			időjárást nulla			
MEGFEJTÉS 4.									

EVANGELIZÁL-E AZ IRODALOM?

II. rész

Sík Sándor Vörösmarty Mihályról: „Lehet-e nem észrevenni benne a keresztény kegyelem, hit régen eltemetett, de el nem halt idegének remegését?...”

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége 2012-ben Nyíregyházán tartott előadássorozatának témája az új evangelizáció, amelyből dr. Csermely Tibor: *Evangelizál-e az irodalom?* című előadása szerkesztett változatának II. részét közöljük. Az első rész az előző számban olvasható.

BAROKK KOR

Az akció reakciót, a reformáció ellenreformációt eredményezett. A katolikus restaurációs törekvéseknek a barokk mint művészi stílus különösen kedvezett. Így a protestáns puritanizmussal szemben a gazdagon aranyozott, díszített ornamentikájú, a csavart mintákat kedvelő, burjánzó pompát sugárzó templomok. Az irodalomban a barokk Pázmány Péterrel lesz otthonos hazánkban. Róla Szerb Antal azt írja: „A magyar katolicizmus minden veszélyeztetett pontján ő állt őrt,... stílusa sodró, áramló, lélekelállító. A

korábban említett hitviták gorombaságával összefüggésben Pázmánynál azt tapasztaljuk, hogy ő nem tartozik a dühös gorombák közé, mint ellenfelei. A világegyház fölényes és magabiztos tagja, fölötté áll ellenfeleinek.”

Az ő irodalmi tevékenysége a szó legteljesebb értelmében vett evangelizáció. A ke-

Vörösmarty Mihály

resztény hit nyelv-művésze, aki az Őt szép le-
vélben protestáns prédikátorral vitatkozik. Prédikációi és az Isten irgalmasságára vezérlő kalauz című munkája nagyhatású tanítások. Kempis Tamás Krisztus követése című művének fordítása a mai napig a hitvalló irodalom kiemelkedő példája.

A magyar barokk másik nagy alakja Zrínyi Miklós, a Szigeti veszedelem című eposz szerzője. Ha költészetét és emberi magatartását vizsgáljuk, tetten érjük a reálpolitikust csakúgy, mint az égi víziókkal bírószerzőt. E témában említhetjük a Feszületre című versét vagy az Elégiát (Izsák nevű kisfia halálára). A Szigeti veszedelem eposzában az invokáció a keresztény műzsához, Szűz Máriához szól: „Adj pennámnek erőt, úgy írhassek, mint volt, / Arról, ki fiad szent nevéért bátran holt.”

A FELVILÁGOSODÁS KORA

A felvilágosodás korának vizsgálata során joggal jut eszünkbe, hogy a kereszténységet a két évezred alatt külső és belső erők nem egyszer kísérelték meg szétzilálni, eredeti küldetésétől eltéríteni, tanító szavát elhallgattatni. Nem ritkán fenyegette a veszély, hogy gátlástalan személyi ambíciók, új filozófiák és ideológiák az egyház kérlelhetetlen ellenségeivé szegődtek. A felvilágosodás átfogó eszmérendszerével, racionalizmusával nagy kihívást jelentett a keresztény világnézet számára. Itt azonban túl kell lépniünk az eddigi egysíkú

gondolatmeneten, hiszen a korszak gondosabb tanulmányozása és árnyaltabb elemzése világosan feltárja, hogy pl. a természettudományok fejlődése, a filozófiában a materializmus erősödése a teológiai gondolkodást is új impulzusokkal látta el.

Csokonai Vitéz Mihály költészete egyértelműen bizonyítja, hogy a vallásos világkép és a felvilágosult, modern világlátás (pl. az „ész-kultusz”) nem feltétlenül jelent antagonisztikus ellentétet. Csokonai Estve című versének vulgáris materializmusa mellett ott van a Lélek halhatatlansága című halotti verse, amelyben arról vall, hogy az emberi lélek nem semmisülhet meg, van örök élet.

REFORMKOR

A magyar történelem sajátos és jellegzetes korszaka a reformkor. A nemzeti függetlenség és a polgári haladás igényével egyszerre szembesül a magyar társadalom, s mindezt nem tudják függetleníteni az isteni akarrattól. Kölcsey Ferenc Himnusza nemcsak hazafias vers, hanem elsősorban ima, fohász is. Olyan mélyre süllyedtünk, hogy rajtunk már csak a kegyelem segít: „Isten, áldd meg a magyart!” Kölcsey vallásos szemléletét az unokaöccséhez írott Parainesis részletei is jól bizonyítják. Imádd az Istenséget! – adja az egyik feladatául az ifjúnak.

Berzsenyi Dánielnek a hazafiság mellett jelentős témája a mulandóság, a vallásosság és az erkölcs. Így ír: „Isten, kit a bölcs lángeszze föl nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt, / Léted világít mint a fénylő nap, / De szemünk bele nem tekinthet.”

Vörösmarty Mihályról Sík Sándor egy tanulmányában azt írja, hogy ő a magyar irodalom legnagyobb rejtőzője. Ha azt keressük, milyen az az Isten, akinek árnyéka ráborul Vörösmarty költészetére, nem tudunk egyértelmű választ adni. Vörösmarty Istenének nemcsak egy arca van. Megtaláljuk nála az örök abszolútumot, a gondviselő urat, a haragvó büntetőt, s mindezt szerelmes verseiben, hazafias lírájában és gondolati költészetének remek darabjaiban egyaránt. A Csongor és Tünde, a Merengőhöz című művekben és a Vén cigányban megfogalmazottak révén Sík Sándor azt kérdezi: „Lehet-e nem észrevenni benne a keresztény kegyelem, hit régen eltemetett, de el nem halt idegének remegését?... és az Isten, akit utoljára a Dél-sziget gyermekére látott mosolyogni, mintha most, a végnél, a halálos felhők mögül egy éppen csak hogy átderengő naplementi sugárban még egyszer megmutatná neki ünnepi mosolyát.”

Dr. Csermely Tibor

EGY LEPRÁS EMLÉKEI

Kitaszítva bolyongtam.

Távolról láttam otthon,
szerelmet.

Pislákoló gyertyafény-
reményt.

Őriztem magamban.

Addig a napig.

Hallottam Rólad:

beszéltek, a Gyógyító
itt van.

Szabadító Istenem!

Csak Benned van
bizodalmam!

Ha Te akarod, megtisztulok,

fogságban vergődő,
pusztuló testem

újra ép lehet.

Érintésed, Uram,

szabaddá tett!

El kellett mondanom.

Megbocsátod, tudom.

Hitemet, életemet,

otthonomat, szerelmemet

Neked ajánlom.

Őrizd, kérlek, tovább,

Jézusom.

(Lőkös Angéla Magyar-történelem és angol nyelv-és irodalom szakos tanár, Nyíregyháza – 2012)

A HARMADIK ÉVEZRED JASNA GÓRA-I GOLGOTÁJA

„Gyöngeségében ugyan megfeszítették, de Isten erejéből él” (2Kor,4)

Jacek Górski atya, a Szent László-templom korábbi plébánosa vezetésével április 27-e és május 1-e között csodálatos zárandoklaton vehettünk részt Kaliszban, Lichenben, Czesztochowaban és Krakkóban. A lélekemelő élmények sokaságából ezúttal a czesztochowi különleges Golgotáról szeretnék szólni, amely a Jasna Góra-i kegyhely központi részén található, a Szűzanya-kápolna területén, a korábbi kápolnát megelőző hajdani „oszlopos folyosó” helyén.

A czesztochowi Golgota megálmodója és festője a jeles lengyel festőművész: Jerzy Duda-Gracz (1941-2004). Megváltónk megváltó, elmélyült gondolkodásra készítő szenvedését (14 festmény), az ezt követő dicsőséges feltámadását (4 kép) napjaink lengyel-, (de mondhatni világ-) történelmébe „ágyazta bele” a művész. A 18 stáció képeit nem egészen másfél év alatt festette meg. Eközben rendszeresen konzultált az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, a pálosok (OSPPE) itt élő tagjaival. A pálosokat ugyanis Opulai László nádor 1382-ben letelepítette a Jasna Górán (Fényes hegyen) Nagy Lajos, közös lengyel-magyar királyunk kérésére, hogy az akkor már csodatevőnek számító értékes Mária-képet őrizték, gondozták. Ez a híres czesztochowi kegykép, amelyet Fekete Madonna néven is szoktunk emlegetni.

Az alkotások mindegyike sokalakú kompozíció. Minden korosztályból és társadalmi rétegből találunk rajtuk személyeket, világiakat és egyháziakat egyaránt. Szerepeltetésük jelképes értelmet hordoz. Ugyanígy a tárgyak is jelképesek: mikrofonok, reflektorok, vagonok, szögesdrót, rácsok stb.

E cikk nem kíván sem művészettörténeti, sem teológiai elemzést nyújtani. Csupán szeretne visszaadni valamit abból a megrendültségből, amelyet a stációk képsora kivált a szemlélőből. Nem mi vagyunk-e a vak Pilátusok, akik a Bárány vérében mossuk kezünket, s ítéljük el sokszor az ártatlanokat? Hogy „segít” ebben a szenzációhajhász média! (Reflektorok..., mikrofonok... I. stáció) Mi teszünk Jézus vállára a keresztet, hogy összeroskadjon súlya alatt. Jó, hogy van kihez fordulnunk: Szűz Máriához. A gyermeküket felajánló anyák sokaságából kiemelkedik az Istenanya. Lehetne-e más, mint a kép középpontjában szent Fiával szembenéző Fekete

Madonna, karján a gyermek Jézussal? Elemzők szerint találkozik a szenvedő Krisztus a „Krisztus-Emmánuellel”. A kezdet és a vég. A Szűz Máriára néző anyák mutatják a helyes utat. A Szűzanya vezet a zárandokokat – földi létünk maga is egy zárandoklat Isten felé. (IV. stáció) Ott van a Madonna a síró asszonyok jelenetében is, de arca elmosódott. Most nem is rá kell figyelniük az asszonyoknak. Krisztus szava a fontos: magukat és fiaikat kell siratniuk, azaz vezekelni, bűneiket megvallani, megbánni. (VIII. állomás) A valóságban is vannak, akik könnyítenek Krisztus terhén: az irgalmas Veronikában felismerhetjük Teréz anyát (VI. állomás), Cirenei Simonban pedig Lech Walesát. (Tárlatvezetőnk a múzeumban elmondta, hogy a Béke Nobel-díjon kívül számos kitüntetést elnyert Walesa mindig magával hordta a czesztochowi Mária-jelvényt.)

Minden fájdalmak közt talán a legfájdalmasabb szenvedő gyermeket látni. Krisztus harmadik elesésekor a festő halott és szenvedő gyermekalakokat örökít meg. Háború, elhagyottság... (IX. állomás).

Valójában nem Jézus szégyenül meg, mikor földi, emberi mivoltának kellékétől, ruháitól fosztják meg, hanem az ezt cselekvők. (A tömegben felismerhetni Hitlert, míg Krisztus halad az aranyfényben ragyogó Oltáriszentség előtt. (X. stáció). Jézus Krisztus az Eucharisziában nekünk adta magát, és önként vállalta a kereszthalált. Kik halálának okozói? A koncentrációs táborok és különféle lágerek kiagyalói és létrehozói, a test és a lélek gyilkosai, a hit megölői (XI. állomás). De a borzalmak korának is megvoltak a hősei, a hit bajnokai, mint Stefan Wysinski bíboros, aki mögött fel tudott sorakozni a nemzet.

Jerzy Duda-Gracz Golgotáján a halott Krisztus „beszél”. Az egész nép „hallja” Őt.

Krisztus halálában is uralkodik. Kitárt, keresztre szegezett karjai a sokaság fölé magasodnak, mintegy magához ölelve mindenkit. Boldogok, szentek, koronás fők és egysze-

rű emberek... (a kép előterében felismerjük II. János Pál pápát). A kereszt – halál, a kereszt – győzelem. Krisztus keresztjének tövében Mária, a czesztochowi Madonna. Ő az, aki karjaiba veszi, felkarolja a keresztről levett Krisztust. (XII., XIII. állomás). A holt Krisztus testét tudjuk, hova helyezték, de Duda-Gracz szerint a „lengyel Krisztus” igazi sírja a gonoszság, az emberi kegyetlenség, a bűn, melynek legmagasabb fokú megtestesítését Auschwitzban látja.. (Erre emlékeztet a szögesdrót, az egymásra dobált, megszenstelenített kereszték). (XIV. állomás)

A ma már elfogadott, több helyen alkalmazott egy feltámadási stáció helyett a festő négy képet alkotott a feltámadt Krisztusról. 1. Jézus feltámad 2. Jézus megmutatja magát az apostoloknak 3. Jézus megmutatja magát Galileában 4. Jézus mennybemenetele Czesztochowában. Jerzy Duda-Gracz Golgotája igazi művészi alkotás.

Fogadjuk el a Jézus kínált utat: követni Őt, ha szenvedések árán is, önző énünk megtagadása által. Követni a szeretetben, s akkor számunkra is lesz boldog feltámadás.

Bérces Mária Klára

ELSŐKÉNT

A világon elsőként Mátészalkán ünnepeltük meg Boldog Scheffler János emléknapját.

A Szatmári Egyházmegyében ugyanis május 17-én ünnepelték Krisztus mennybeemelését. Ezen a napon a boldog vértanút ünnepelve Majnek

Antal munkácsi megyéspüspök mutatott be ünnepi szentmisét huszonnégy szatmári pap koncebrálásával a mátészalkai Szent József templomban. Ezzel szeretnénk hagyományt teremteni. 1947-ben ebben a templomban szentelte pappá a vértanú püspök utolsó magyarországi ténykedésével a város szülöttét, Zólyom Sándort. Ennek 30. évfordulóján, 1977-ben, a templom előcsarnokában elhelyeztünk egy Scheffler János püspököt ábrázoló kör alakú réz domborművet. Tíz évvel később (még illegálisan) képeket nyomtattunk a püspökről, melynek hátoldalán imára buzdítottuk a híveket a boldoggá avatásáért. Ettől kezdve minden évben szentmisén emlékeztünk meg róla a vértanúság emléknapján, december 6-án Fehérgyarmaton. 2010-ben már ismét a mátészalkai templomban imádkoztunk a határon túlról érkezett papokkal, élükön Schönberger Jenő szatmári püspökkel. 2011-ben ugyanitt egy konferenciát is tartottunk, amelyen részt vett Seregély István érsek úr a három jogutód – Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi-, Schönberger Jenő szatmárnémeti- és Majnek Antal munkácsi püspökökkel együtt.

Ezt a rövid tudósítást a zsolozsma második olvasmányából való idézettel fejezem be: Ha Jézus jóságából mi (papok) nem volnánk, az emberiség rég visszacsülyedt volna a pogányság sötétségébe. Azért mondta híveinek az arsi szent plébános: „Vegyétek el egy faluból a papot, és 20 év múlva ott barmokat fognak imádni.” Sőt, mi több, maguk is barmokká lesznek, elvadulnak és eldurvulnak. Hová sülyed az elhagyatott nép pap és templom nélkül! Mi lesz a legműveltebb néppel, ha 10-15 éven át folyik a lélekmérgezés a papok és az Egyház ellen. Megköszönjük Jézus jópásztori szívének azt a jóságát, hogy nekünk papokat adott.

Varga János plébános – Ibrány

KLOBUSICZKY PÉTER SZATMÁRI PÜSPÖK, KALOCSAI ÉRSEK (1752-1821)

Klobusiczky Péter 1752. június 26-án született Fehérgyarmaton Klobusiczky László megyei főszolgabíró, földbirtokos és a kölcsei Kende Anna fiaként. Tanulmányait Nagykárolyban, Kassán Nagyszombaton fényes sikerrel végezte. 17 éves korában a Jézus Társaság trencsényi noviciátusába lépett be, majd 1771. szeptember 15-én tette le az örökfogadalmat. 1775. szeptember 25-én áldozópappá szentelték. Ugyanezen év október 15-én mutatja be első szentmiséjét Debrecenben, ahol édesapja lakott ebben az időben mint a Tiszán inneni kerületi tábla elnöke.

1776-ban a nagyváradi káptalani helynök titkára lesz, 1780-ban pedig gr. Kollonicz László nagyváradi püspök titkára.

1787-től Kollonicz Lászlót megválasztották kalocsai érseknek, és Klobusiczky László titkárként követte őt hivatalába, majd ugyanitt 1790-től plébános és kánonnok lesz. Az egyházi ügyek intézésében kifejtett lángbuzgalmáról, készségéről, ügyességéről értesül I. Ferenc is, és 1807. július 16-án szatmári püspökké nevezi ki.

Nehéz időben foglalta el a szatmári püspöki széket. Egyrészt a király, a Kancellária és a Helytartó Tanács beleszólt minden egyházi intézkedésbe, másrészt háborús idők jártak, mivel Napóleon megtámadta Ausztriát, s súlyos adókat kellett fizetni a bécsi udvarnak a katonai terhek fedezésére. Ebben a nehéz időben elsősorban mély lelki életéből merített erőt a terhek viseléséhez, és híveit is a lelki élet megélésére buzdította.

• Nagycsütörtökönként az általa felruházott 12 szegénynek megmosta, megcsókolta a lábát, a szegényeket megvendégelte, és maga szolgált ki őket. Mindegyik szegényt megajándékozta, mindegyiket oly nyájasan és kegyesen szólította meg, mintha magát az Urat látta volna bennük.

• A növendékpapok és tanulóifjúság részére meghonosította a Szent Alajos-ajtatosságot.

• Elrendelte Nepomuki Szent János tiszteletét, valamint hamvazószerdá előtt három napon át az Oltáriszentség nyilvános imádsását.

• A szentgyónás szentségének nagy apostola volt.

• Intézkedett, hogy a hitben való egység jelképeként Úrnapján Szatmáron a körmenet alkalmával a negyedik evangéliumot a görög katolikus pap saját egyháza nyelvén, nyilvánosan énekelje.

• Minden iskolai év elején a teológiai, a gimnáziumi tanárok, a székesegyházi szónokok a trienti zsinat által előírt hitvallást (professio fidei) kötelesek voltak a püspök előtt elvégezni, sőt, hogy meggyőződjön a helyes irányú oktatásról, néha váratlanul megjelent a teológiai és gimnáziumi előadásokon (órákon).

• Nemcsak az egyház feje, hanem a feleséges király iránt is készséges odaadással viseltetett. Tanúbizonyosságát adta ennek akkor, amikor I. Ferenc Pozsonyban 1809. december 5-én a franciákkal viselt háború alkalmából

országos segély iránti felhívására minden arany és ezüstnemműjét értékesítette, és a királynak megküldte.

• A baj nem jár egyedül, a háború veszélyeit követte a Szamos folyó áradása 1816-ban, a következő évi nagy szárazság következtében pedig a nép éhezett. Klobusiczky püspök a bajbajutottak megsegítésére sietett, és nemcsak a szatmáriakat, hanem a vidékről ideözönlő idegeneket is saját költségén ételmezte. Annnyira eladósodott, hogy csak kalocsai érsek korában tudta tartozásait kiegyenlíteni.

• Az ő püspöksége idejéből, 1814-ből maradt meg az egyházmegye első név- és címtára. Ekkor 72 plébánia működött az egyházmegyében.

• Építő főpásztor is volt:

• Nevéhez fűződik pl. a székesegyház szentélyének meghosszabbítása, valamint Mérken, Fehérgyarmaton, Nyírcsaholyban a templom építése.

1821. december 18-án kinevezték kalocsai érsekké. Egyházmegyéjéből 1822. június 7-én távozott. Ahogy minden nélkül jött át egykor Kalocsáról Szatmárra püspöknek, éppen úgy tért vissza amoda érseknek. Nem rendelkezett más kincessel, mint szent buzgalommal és kiváló erényekkel ékeskedő lelkével.

Püspöksége idején megnőtt az egyházmegyes papok száma. Vendégszerető ember volt, s ezt bizonyítandó püspökségének tizennégy éve alatt 70 000-en fordultak meg nála. Ő maga pedig sokat böjtölt és szűken táplálkozott.

Dr. Kádár Brigitta

FATIMAI ENGESZTELŐ IMAEST MÁTÉSZALKÁN

A fatimai jelenések 95. évfordulójának évében május 13-án ismét megkezdődött a fatimai engesztelő imaest Mátészalkán a Rácz-kerti római katolikus templomban. A hagyomány szerint közel 20 éve a templomba érkező helyi hívek és zarándokok májustól októberig minden hónap 13. napján (a fatimai jelenés napján) engesztelő imaestet tartanak délután 5 órától este 10 óráig.

Ez év első imaestjén Felföldi László debreceni plébános mutatott be szentmisét több szatmári és más esperesi kerülethez tartozó pap koncelebrálásával. A szentmise előtt a népi ájtatosságot, fiatalok imaóráját és a görög katolikus paraklizst követően a rózsafüzért imádkozta el a nagy létszámban megjelent hívő közösség. Közülük sokan a határon túlról érkeztek.

Felföldi László atya homiliájában Mária elfogadó életére és Krisztus emberek iránti feltétlen barátságára mutatott rá.

Mindig megdöbbenő látni a szatmári városba engesztelésre érkező hívek között a sok testi, lelki gonddal megjelenő, több generációt képviselő Mária-tiszteletet. Szinte már hagyománnyá válik a léleklben megtisztulás igénye az engesztelésen. Hatalmas tömeg vár türelemmel a gyóntatószékek előtt, hogy tiszta lélekkel induljanak az elkövetkező hétköznapiakba. A szentmise után a közel hatszáz hívő keresztény körmenetben kísérték az Oltári-szentséget az utcán.

A jócskán éjszakában nyúló időben a templom előtt adta szentségi áldását Felföldi László plébános, hogy ki-kij saját településén tegyen tanúságot Krisztushoz és Máriához való tartozásáról.

Román Csaba akolitus, Nyíregyháza

GRÓF ESTERHÁZY JÁNOSRA EMLÉKEZTEK NYÍREGYHÁZÁN

„Az a nemzet, amelyért fiai meg tudnak halni, soha nem hal meg: örökké él”
(Gróf Esterházy János)

Bosák Nándor Debrecen-nyíregyházi püspök gróf Esterházy János felvidéki politikus, nemzetünk mártírja emlékére Nyíregyházán, a városháza falán (Bethlen Gábor u. 1. sz.) elhelyezett emléktáblát áldotta meg 2012. május 19-én 9 órától.

Az ünnepséggel a Trianon Társaság és a Rákóczi Szövetség nyíregyházi városi szervezetének elnöksége az 55 évvel ezelőtt elhunyt felvidéki politikusnak állít emléket.

Gróf Esterházy János politikai pályája során a magyarok elnyomása ellen harcolt Csehszlovákiában, de koholt vádak alapján elhurcolták, kényszermunkára ítélték és börtönbe zárták.

Az ünnepséget a felvidékről kitelepített és elhurcolt magyarokra való ideai emlékezéssel kötötték egybe, akik közül sokan ebbe a régióba kerültek 1945 után.

A magyar többségű területek visszaszol-

gáltatása után 1939-től Esterházy nem fogadva el az országgyűlési képviselői ajánlatot, Szlovákiában maradt, és a pozsonyi parlamentben az északi részeket, Iglón, Eperjesen, Bártfán, Lőcsén, Besztercebányán, Nyitrán

maradt magyarok képviseletét vállalta. Összesen 12 évig szolgálta képviselőként nemzetünket, majd 12 évig járta a bolsevik önkény haláltáborait és börtöneit, mint egy újkori magyar keresztutat.

A domborművet Balogh Géza nyíregyházi szobrászművész készítette.

Sajtóiroda

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

FILMAJÁNLÓ

TÚZÁLLÓ

(Szelelempróba)

(színes, szinkronizált amerikai filmdráma, 122 perc, 2008)

Caleb és Catherine két éve házasodtak össze. Az egykor boldog párt azonban mára reménytelenül eltávolították egymástól a karrierrel, a házimunkával és az anyagiakkal kapcsolatos viták. Miközben arra készülnek, hogy elindítsák a válási procedúrát, az apja arra kéri Calebet, tegyen még egy utolsó próbálkozást a házassága megmentésére. Kézzel írott naplót kapott az apjától postán, amely egyben receptkönyv a boldogság helyreállítására. A "The Love Dare"-program valójában negyven napos kísérlet a párkapcsolat rendezésére. Caleb rááll erre, ám megkeseredett felesége elutasítja ezt a lehetőséget. A férfi kétségek közt vergődik: hogyan várható el tőle, hogy olyan valakit szeressen, aki esélyt sem ad erre. Mindennap kap egy különös feladatot, amit meg kell tenni a feleségért. Kihívásokkal teli és sokszor küzdelmes út előtt áll. Amikor már-már feladja kudarccal és csalódottsággal teli „utazását”, apja rendíthetetlen folytatásra bírja, és ezekkel a szavakkal kéri: Merj szeretni! Az önzetlen szeretetre szólítja fel, mely Istentől származik, de fia életében nincs helye Istennek. A 40 nap eltelté után mégsem áll meg a program, észre sem vette, de folytatódott benne az önzetlen szeretet, s ezt veszi észre felesége, házasságuk javára. Itt az utazás felbecsülhetetlen értékűvé válik.

A film üzenete: „Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.” 1Kor 13,13

A film könyv-változatban is megjelent. Stephen & Alex Kendrick: Merj szeretni! címmel.

A film letölthető: www.keresztenyfilmek.com

Bobán Judit
iskolaitkár

KOPJAFÁT ÁLLÍTOTTAK A HŐSÖK EMLÉKÉRE

A debreceni Szent István plébánia pünkösdi zárandokcsoportja kopjafát állított 2012. május 27-én Nyergestetőn, útban a Csíksomlyói búcsú felé.

A kopjafán található szimbólumok a magyarok egységét, a férfiak küzdelmét, harcát, az elhunytak asszonyainak fájdalmát fejezik ki, valamit látható rajta Szent István király arcképe is. A kopjafát készítette: Szőnyi Sándor debreceni faragó művész

Nyíregesztető a Háromszéki medencét és a csíki medencét összekötő átjáró. A 895 m magasságban levő nyereg számtalan ütközet helyszíne volt tatár és török beütésekor. Az 1848-49-es szabadságharcban a vesztes segesvári ütközet után Gál Sándor a Nyergesztető védelmét a Tuzson János vezette 200 székely honvédra bízta, akik augusztus 1-én több ízben visszaverték a sok ezres orosz sereget, a kozákokat. Végül egy román pásztor a védők hátába vezette az oroszokat, így győzték le a székely ifjakat. E csatáról írja Kányádi Sándor egyik versében: „végül csellel, árulással, délre körülvették őket, meg nem adta magát székely, mint a szálfák, kettétörték.”

Szathmáriné Mária

MERT AZ ENYÉM VAGY...

Nagy esemény történt a laskodi kis katolikus kápolna életében húsvét 6. vasárnapján. Az alig nyolcszáz lelkes Laskod községben először két gyermek kereszttelése került sor, majd az elsőáldozás szentségében részesült három gyermek, akiknek az életükben a jó Isten most látta elérkezettnek az időt, hogy elsőáldozók lehessenek. Mint egy család, úgy fogtak össze a római katolikus hívek, akiknek szintén fontos volt, hogy mindent megtegyenek azért, hogy ezt a három testvér gyermeket ezekhez a szentségekhez hozzásegítsék. A szentségeket Gyetkó László káplán atya szolgáltatta ki. Krizmával megkeresztelte a gyermekek homlokát. „Megjelöllek téged, mert az enyém vagy, mert szeretlek.” A szentelt olaj, a kenet az istenhez való tartozást jelöli.

Az elsőáldozásban a gyermekek nagy vágyakozással vették magukhoz az első szentostyát, amely hófehér színével a gyermeki lélek, a szív tisztaságának záloga. A megható pillanatokat, gyermekei verseit az édesapa, de a jelenlévő hívek is megkönnyezték, és együtt örültek a kis családdal. Az édesapával együtt mindenki boldog volt, hogy ezek a gyermekeket Jézus útján elindultak, további életüket Jézussal képzelik el. Ez a fontos esemény

minden bizonnyal az ő további életükben, sőt egész életükre meghatározó lesz.

Szeretnénk mindenkinek köszönetet mondani, akik ennek a szép eseménynek a megvalósulásához bármilyen formában is hozzájárultak: takarítással, kezük munkájával. Köszönet a helyi önkormányzatnak,

Pallai Ferenc alpolgármesternek is, hogy a szép eseményre a kis imaház szépen faragott, a hely szelleméhez illő kaput is kapott, a kerítés és a járda javításával a környéke is szebbé vált.

Némethné Csubák Éva

MÁJUSI HÉTVÉGE A GÁVAI MUNKÁS SZENT JÓZSEF-TEPLOMBAN

2012. május 5-én Munkás Szent József templombúcsúnk előestéjén Felföldi László, a debreceni Megtestesülés-templom plébánosa tartott előadást, amelyen a testvéregyházak hívei is részt vettek.

Felföldi László püspöki helynök beszédeben arra irányította a jelenlévők figyelmét, hogy az utóbbi időben nehezen találjuk az utat Isten felé. A plébános utalt az ez év októberében kezdődő Hit évére, melynek mottója, hogy keressük a helyes utat Krisztussal és az emberekkel, és kiemelte: ahogyan a szőlőtőhöz kapcsolódik a szőlővessző, úgy kell nekünk is hozzá kapcsolni magunkat Krisztushoz és az Ő szeretetéhez. Ennek elősegítéséhez és megéléséhez Jézus az utolsó vacsorán ajándékot is adott nekünk, amellyel élnünk kell. Mert Krisztussal egyesülve egy közösséget alkotunk, és ilyen közösségeket kell itt a földön egymás között is létrehoznunk. Felföldi atya két szőlővel (fehér és fekete szőlők) szemléltette számunkra, hogy ugyanazok vagyunk, mégis különbözünk egymástól. Az életet megélve az „itt és most” elvét kell érvényesítenünk, hogy a hitet jól átadjuk mindenkinek olyan formában, hogy tetteinkkel szűnik tanúbizonyságot hitünkéről.

Május 6-án, vasárnap, templombúcsúnk ünnepén újra szép számban telt meg a Mun-

kás Szent József-templom. Az ünnepi szentmise szónoka Kiss Tibor nyírtelki plébános volt. Beszédében hangsúlyozta a közösségi szeretet fontosságát, és Szent Józsefet, a munkás élet példaképét állította minden családi élet mintájául. Az ünnepi szentmise szentségi áldással zárult.

A rendezvény színvonalát közreműködésével emelte a plébánia vegyes kara.

E hétvége után úgy érezzük, hogy a gávai egyházközségben ismét sikerült megvalósítani azt a törekvésünket, hogy testvéri örömmel, szeretetben erősödve tevélegesen is részt vegyünk a közösségben. A mindenható Isten sokszorosan jutalmazza meg mindenki jóságát és munkáját!

Köszönet illeti Sári András, egyházközségünk plébánosát is, aki kezdetektől fogva támogatta kezdeményezésünket. Maga is kivette részét a szervező munkából, tanácsai-

val mindig segíti az egyházi rendezvényeink megvalósítását. Imáinkban kérjük számára a jó Isten áldását és kegyelmeit életére és további lelkipásztori szolgálatára egyházközségeinkben!

Vincze József – akolitus

TEPLOMBÚCSÚ URUNK MENNYBEMENETELÉN

Baktalórántháza Árpád-korabeli, ősi temploma a legszebb hónapban, májusban ünnepli templombúcsúját. Urunk (mennybemenetelén), a (húsvéti) feltámadás után 40 nappal diadalmasan felment a mennybe, de itt maradt az Eukarisztiában, a szentostyában, így nem hagyott minket egyedül. Ez a diadalmas mennybemenetel van ábrázolva a templomunk főoltára felett lévő képen, amely most nem látható, mivel a templom belsejében talált középkori freskók feltárás alatt állnak.

Horváth János, Kállósemyéből érkezett plébános atya, az ünnepi mise szónoka prédikációjában arra hívta fel a figyelmet, nem mindegy, hogy az ember milyen életet él. Napjainkat ne csak úgy eltöltsük, életünket ne csak úgy céltalanul éljük le, hanem úgy kell élnünk, hogy lássák rajtunk, keresztények vagyunk. Ha Istennek tetsző életet élünk, méltán vágyakozhatunk a mennyek országába,

ahová Jézus már felment, hogy előkészítse azt számunkra. János atya szavai egyben üzenetként is szolgálnak a mai ember számára. Ha életvezetésünkkel, Istent kereső életünkkel, próbáljuk a mennyei értékeket megvalósítani, akkor együtt leszünk Jézussal a mennyek országában.

Szeretnénk megköszönni mindenkinek: Nagy Lajosnak, a város polgármesterének, a filiákból érkezett híveknek, a város görög katolikus és református híveinek is, hogy együtt tudtunk lenni erre a másfél-két órahosszára. Időt nem sajnálva, fáradságot nem számítva eljöttek, és

együtt tudtunk ünnepelni, és összetartozással tudtuk megélni templombúcsúnk lélekfel-emelő pillanatait.

Némethné Csubák Éva

FELSZENTELTÉK A SZENT IMRE GIMNÁZIUM HARANGJAIT

A nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium Szent Imre-kápolnája immár harangszóval jelzi a környékbelieknek is a szentmise kezdetét.

A közelmúltban készült el az iskola kapubejárata fölé az a harangláb, amelyben a 110 kg súlyú Szent Imre harangot és az 56 kg súlyú Szűz Mária harangot helyezték el.

A harangokat Bosák Nándor megyéspüspök megáldotta 2012. május 27-én, pünkösd ünnepén, majd az azt követő szentmise előtt szólaltatták meg őket először.

A harangokat Órbottyánban készíttette Gombos Miklós aranykoszorús harangöntő mester.

*Suta György, programmenedzser
Szent Imre Gimnázium*

KÖNYVAJÁNLÓ

Pál Ferenc: Természetes spiritualitás – Meghittségben Istennel.
(Kairosz Kiadó, 2011.)

„Mi a halál ellentétpárja? – kérdezte egyik előadásán Pál Ferenc katolikus pap. Mi lenne? Hát az élet! – vágták rá sokan. A halál igazi ellentéte azonban a fogantatás, a születés. Az élet valami mélyebb, valami több, amely föltárja a spiritualitás világát. – Meghittségben lenni Istennel? Legalább ilyen izgalmas kérdés. Belsőleges kapcsolatban lenni a Teremtővel nem valamilyen elérhetetlen, misztikus álom, vagy csak a kevesek sajátja, hanem éppoly eleven valóság, mint meghitt kapcsolatban lenni egy embertársunkkal. Az első kötet nagy sikere utána a szerző a meghitt istenkapcsolathoz vezető úton segíti és kíséri el az olvasót a „Lélekbevágó” című sorozat második könyvében. Teszi mindezt a tőle megszokott színes, olvasmányos stílusban, számos történettel fűszerezve mondanóját, az elméleti megalapozottság mellett gyakorlatias megközelítéssel”. (Részlet a könyv ajánló szövegéből.)

KÖZÖSEN PÁLYÁZOTT A KÉT ORSZÁG KATOLIKUS GIMNÁZIUMA

A debreceni Szent József Gimnázium és a nagyváradai Liceul Don Orione katolikus intézmény sajtótájékoztatóval egybekötött projektnyitó rendezvényen mutatták be közös sikeres pályázatukat 2012. március 21-én Debrecenben.

Az Európai Unió által kiírt, az Európai Regionális Fejlesztési Alap által finanszírozott pályázattal a két iskola a Magyarország-Románia határon átnyúló együttműködése során a tanulói és tanári kompetenciafejlesztést, oktatási partnerséget tűzte ki célul.

Bráde Loránd, a Szent József Gimnázium tanára, a pályázat debreceni projektmanagere a sajtótájékoztatón elmondta, a két intézmény összesen 67.832 eurót nyert céljai megvalósítására, ebből a debreceni iskola 27.070 euró fölött rendelkezik.

A pályázati tevékenységeket a gimnáziumok tanárainak bevonásával 2012 áprilisa és 2013 ősze között valósítják meg párhuzamosan a két intézményben. Az együttműködés során a tanárok tapasztalatot cserélnek, közös tanulmányi versenyeket, szakmai informatikai tanfolyamokat szerveznek, segítik a tanulók pályaválasztási orientációját, és erősítik közös keresztény értékrendjüket a nyári táborok szervezésével, egymás népi kultúrájának és értékes hagyományainak megismerésével.

Bráde Loránd külön kiemelte: látva a jelen kilátástalan gazdasági hely-

zetet, az egyre erősödő munkanélküliséget, a projekt során olyan szemináriumot is szerveznek, amelyet a nagyváradai és debreceni munkaügyi központ szakértőivel együtt dolgoznak ki. Így csoportos beszélgetések, előadások, kötetlen beszélgetések formájában olyan témaköröket érintenek, mint a két ország fiataljainak elhelyezkedési esélyei, a munkaerő piaci követelmények, a potenciális magyarországi és romániai munkáltatók megismerése, átképzési lehetőségek. Ezt kiegészítve céglátogatásokon vesznek részt a diákok mindkét városban.

Dr. Pogány Béláné, a Szent József Gimnázium igazgatója a rendezvényen elmondta: a két iskola kapcsolata nem új keletű,

Bráde Loránd

már túl vannak egy közös sikeres pályázaton az együttműködés pozitív tapasztalataival gazdagodva. A 16. tanévét — „kamaszkorát” — töltő iskola oktatási-nevelő munkájában mindig előrelépés tapasztalható, ezt várják ettől a projekttől is. Az intézmény vezetője külön örömet fejezte ki azért,

hogy a projekt közvetítő nyelve az angol nyelv, amely külön kihívást jelent a diákoknak.

Miheller Martin Péter, a nagyváradai Liceul Don Orione gimnázium manager-igazgatója bemutatta az iskolaalapító Don Orione szerzetes szolgálatát, aki segítette a szegény gyermekeket, hogy a társadalomba be tudjanak illeszkedni. (A világ 33 országában működik Don Orione névvel viselő iskola.)

Kovács Ágnes

Miheller Martin Péter

MOST KELLENE SEGÍTSÉG!

„A kórházlelkész egy rendelkezésre álló ember, aki meghallgat, és társ arra az időre, amíg a beteg kórházban van.” A debreceni Kenézy Kórházban a kórházlelkészi szolgálat húszéves jubileumát ünnepték a közelmúltban. A kórházmisszió háromnapos rendezvénysorozatot tartott, melyben orvosi és teológiai előadásokra hívták az egyházi, illetve az egészségügyben dolgozó szakembereket.

A budapesti református Bethesda Gyermekkórház lelképásztora szerint a kórházlelkész egy rendelkezésre álló ember, aki meghallgat, és társ arra az időre, amíg a beteg kórházban van. Bencze János úgy véli, hogy a kommunikációban még mindig vannak zökkenők a kórházban dolgozók és a betegek között, a speciális szaknyelv miatt.

Gecse Attila Miskolcon lát el kórházlelkészi szolgálatot. A lelképásztor szerint mindenki vágyik arra, hogy valakivel beszélgesen. „Nálunk már évek óta kérik tőlem, hogy ünnepek alkalmával szervezzek közösségi alkalmakat. Az idő elteltével olyan szakemberek kérnek erre, akik előtte még a köszönésemet sem fogadták, most pedig szólnak: Attila, most kellene a segítség.”

A királyhágómelléki kórházlelkésznek több problémával kell megküzdenie a Szilágyságban, mint anyaországi kollégáinak. „Mivel magyarként lépek be a kórházba, ezért még inkább idegenként fogadnak” – mondta Antal Attila. A zilahi kórházban dolgozó lelképásztor azt vallja: nem téríteni szeretne és hitbéli tételekkel dobálózni, hogy ezzel újabb krízist idézzon elő. „Nekünk a meghallgatás és a segítség a feladatunk.”

Gál Judit, a Református Missziói Köz-

pont Kórházmissziójának vezetője elmondta, évek óta szerveznek találkozókat, hogy segíteni tudjanak egymásnak, és megtalálják azokat az utakat, amelyek megkönnyíthetik mindennapi munkájukat.

Lampé Zsolt a Kenézy Kórház ügyvezető igazgatója szerint a kórházlelkészi szolgálat a gyógyítók munkájával összeépült az intézményben.

A debreceni hittudományi egyetem rektora, Fekete Károly emlékeztetett arra, hogy nemcsak a kórházlelkészi szolgálat ünnepele jubileumot a kórházban, hiszen tizenöt évvel ezelőtt kötött együttműködést az egyetem és a Kenézy Kórház. „Azóta nincs olyan végzős teológus, aki úgy kerülne ki az egyetemről, hogy ne szerzett volna gyakorlatot lelkigondozásból a kórházban.”

A pénteki záró rendezvényen ökumenikus hálaadó istentisztelet tartottak, ahol Kocsis Fülöp görög katolikus püspök, Bosák Nándor római katolikus püspök és Bölcskei Gusztáv református püspök szolgált. A Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke igehirdetésében hangsúlyozta: „Jézus még a szenvedéstörténetében is gyógyítóként jelenik meg, ebből lehet egyházi dolgozóknak és betegeknek erőt meríteni.”

Forrás: <http://tizsantul.reformatus.hu/hirek/keruleti/most-kellene-segitseg>

Fotó: Barcza János

DOKUMENTUMFILM A VÉRTANÚKRÓL

Károlyi Bernát, Köröstyös Krizosztom, Kovács Kristóf, Hajnal Zénó, Kiss Szaléz, Lukács Pelbárt és Kriszten Rafael ferences szerzetesek 1944 és 1954 között életáldozatukkal tettek tanúságot hitükről és emberszeretetükről. Ugyanazt tették a nemzeti szocialista és a kommunista időszakban: mentették az üldözötteket, kiálltak az egyházért, a kisemmizettekért. Valamennyien tisztában voltak vele, hogy a híveik melletti kitarításuk egyenlő a vértanúság vállalásával.

Krisztusért adott hét élet címmel 22 perces dokumentumfilmet készített a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány megbízásából Nagy Dénes és Natasa Pavlovskzaja. A film két részletben, az interneten is megtalálható. (1. rész, 2. rész) A rendtartomány szívesen küld kópiát a városi és regionális televízióknak, iskoláknak.

Cím: iroda@ferencesek.hu

A hét ferences boldoggá avatási eljárása 2011. november 27-én hivatalosan is elkezdődött.

KÉRJÜK A FERENCES VÉRTANÚK KÖZBENJÁRÁSÁT, ÉS IMÁDKOZUNK BOLDOGGÁ AVATÁSUKÉRT!

Hivatalos imaszöveg:

Erős és Igaz Istenünk!

Te Bernát szolgálád és társai életében csodálatosan kibontakoztattad a kereszt misztériumát, amikor áldozatvállalásuk által a diktatúrák sötétségében is felragyogtattad a hit világosságát.

Kérünk, dicsőítsd meg szolgáládat szent egyházadban, hogy hitvalló életük és vértanúságuk példája ma is bátorító erőforrásunk legyen a szegény és alázatos Krisztus követésében. Aki él és uralkodik, mindörökkön örökké.

Ámen.

Az imameghallgatások bejelentését és tanúk jelentkezését az alábbi címre várjuk:

MAGYAROK NAGYASSZONYA FERENCES RENDTARTOMÁNY
1024 Budapest, Margit krt. 23.
Telefon: (1) 336-1689
Fax: (1) 251-5150
Web: www.ferencesek.hu
E-mail: iroda@ferencesek.hu
Adományszámla-szám:
11600006-00000000-28408844

ÖRÖMHÍR

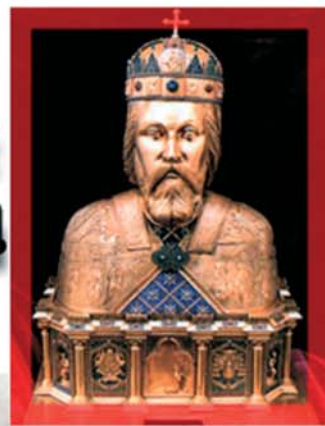
A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye
Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök
Főszerkesztő: Kovács Ágnes
Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.
Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482
E-mail: sajtoiroda@dnyem.hu
Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rácz János

Ifjúsági
Gyalogos zarándoklat
Máriapócs-Nagyvárad
2012.

07. 29. - 08. 04.

Korosztály: 16-30 évesig

Felkészítő lelki nap: Máriapócs Július 28.

Szombat 15⁰⁰-tól

Indulás: Július 29. délután a litániát követően

Távolság: kb. 120 km (sík terepen)

Útvonal: Máriapócs - Nyírgelse - Nyíracsád -
Álmosd - Pocsaj - Biharkeresztes - Nagyvárad

Szállás: iskolai tornatermekben

Étkezés: napi 3x étkezést biztosítunk

Költségek: lelki nap 1000 Ft/fő ;

zarándoklat kb. 8000 Ft/fő

Jelentkezés: július 15-ig

További információ és részletek:

Gerhes József tel.: 30/292-02-20 ;

e-mail: ifi.iroda.dnyem@gmail.com

